



Innst. O. nr. 70

(2007–2008)

**Innstilling til Odelstinget
frå finanskomiteen**

Ot.prp. nr. 59 (2007–2008)

Innstilling frå finanskomiteen om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Innhold

	Side		Side
1. Innleiing	5	5. Endring av betalingsordninga for petroleumsskatt	12
1.1 Samandrag	5	5.1 Samandrag	12
1.2 Merknader frå komiteen	5	5.1.1 Økonomiske og administrative følgjer .	13
2. Endringar i reglane for private arbeidsopdrag i heimen mv.	5	5.1.2 Iverksetjing	13
2.1 Auking av grensa for fritak for arbeidsgivaravgift for anna arbeid enn pass av barn under 12 år og barn med særlege behov	5	5.2 Merknader frå komiteen	13
2.1.1 Samandrag	5	6. Heimel for likningsstyresmaktene til å innhente kontrollopplysningar om bruk av utanlandske betalingskort ...	13
2.1.2 Merknader frå komiteen	6	6.1 Samandrag	13
2.2 Auking av grensa for årleg avrekning av forskotstrekk for anna arbeid enn pass og stell av barn under 12 år og barn med særlege behov	6	6.1.1 Nærare om forslaget	13
2.2.1 Samandrag	6	6.1.2 Behovet for heimel	13
2.2.2 Merknader frå komiteen	6	6.1.3 Nærare om opplysningsplikta til brukarstadene	14
2.3 Auking av grensa for forenkla oppgjersordning	6	6.1.4 Personvern	14
2.3.1 Samandrag	6	6.1.5 Økonomiske og administrative konsekvensar	15
2.3.2 Merknader frå komiteen	6	6.2 Merknader frå komiteen	16
3. Auking av fiskarfrådrag	6	7. Endringar i likningslova for fiske- og fangstnæringa	16
3.1 Samandrag	6	7.1 Samandrag	16
3.2 Merknader frå komiteen	6	7.1.1 Innrapportering frå fiskesalslaga	16
4. Reiarlagskatteordninga	7	7.1.2 Gebyr ved for seint eller ikkje innlevert lønns- og trekkoppgåve innan fiske- og fangstverksemd	17
4.1 Samandrag	7	7.2 Merknader frå komiteen	17
4.1.1 Innleiing	7	8. Omtale av skattefritaket for gjensidig brann- og husdyrforsikringselskap .	17
4.1.2 Forlenging av tidsperioden for overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga (overgangsreglar til endringar i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17 ved lov 14. desember 2007 nr. 107)	8	8.1 Samandrag	17
4.1.3 Omgåing av reglane om inntektsoppgjer	9	8.2 Merknader frå komiteen	18
4.1.4 Konsernintern overføring til selskap innanfor reiarlagskatteordninga	10	9. Omtale av forholdet mellom pensjonsbegrepet og personinntektsbegrepet i skattelova .	18
4.1.5 Skattlegging av driftsmidlar, partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap ved sal eller utsteg av reiarlagskatteordninga innan tre år etter at selskapet steig inn i ordninga	10	9.1 Samandrag	18
4.1.6 Korreksjonsinntekt ved utdeling av ikkje skattlagt kapital	11	9.2 Merknader frå komiteen	18
4.2 Merknader frå komiteen	11	10. Oppretting av feil og klargjering av lovtekst	18
		10.1 Samandrag	18
		10.1.1 Endring i skattelova § 2-38 for å presisere at europeiske selskap og europeiske samvirkeforetak omfattast av fritaksmetoden	18

	Side		Side
10.1.2	18	11.4	Arbeidsgjevar si dekning av behandlings- utgifter til tilsette under sjukdom og til dekning av behandlingforsikringar
10.1.3	19	11.5	Arveavgift av næringsformue
10.1.4	19	11.6	Arveavgift av familieeigedommar og auka botnfrådrag
10.1.5	19	11.7	Skattefrådrag – Individuell livrente
10.1.6	19	11.8	Fritak for meirverdiavgift for el-bilar ..
10.1.7	20	11.9	Arbeidsgjevar si dekning av kollektivreiser
10.1.8	20	11.10	Betre sosiale ordningar for sjølvstendig næringsdrivande
10.2	20	11.11	Rett til næringsfrådrag for sjølvstendig næringsdrivande
11. Andre forslag og merknader frå komiteen	20	11.12	Auka saldoavskriving i saldogruppe c .
11.1	20	11.13	Halv arbeidsgjevaravgift for lærlingar .
11.2	21	11.14	Frådrag for gáver til frivillige organisasjonar
11.3	21	11.15	Frådrag i skatt for arbeidstakarar som er 62 eller 63 ár
		11.16	Avkorting av alderspensjon mot inntekt
		12. Forslag frå mindretal	29
		13. Tilråding frå komiteen	35



Innst. O. nr. 70

(2007–2008)

Innstilling til Odelstinget frå finanskomiteen

Ot.prp. nr. 59 (2007–2008)

Innstilling frå finanskomiteen om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Til Odelstinget

1. INNLEIING

1.1 Samandrag

I proposisjonen inngår:

- Forslag til endringar i reglane for private arbeidsoppdrag i heimen.
- Forslag til auking av fiskarfrådrag.
- Forslag til endringar i reiarlagsskatteordninga.
- Forslag til endring av betalingsordninga for petroleumsskatt.
- Forslag til endring i heimel for likningsstyresmaktene til å innhente kontrollopplysningar om bruk av utanlandske betalingskort.
- Forslag til endringar i likningslova for fiske- og fangstnæringa.
- Omtale av skattefritaket for gjensidig brann- og husdyrforsikingselskap.
- Omtale av forholdet mellom pensjonsbegrepet og personinntektsbegrepet i skatteloven.
- Forslag til oppretting av feil og klargjering av lovtekst.

1.2 Merknader frå komiteen

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Marianne Aasen Agdestein, Alf E. Jakobsen, Torgeir Micaelsen, leiaren Reidar Sandal, Eirin Kristin Sund og Tom Rune Thorvaldsen, frå Framstegspartiet, Gjermund Hagesæter, Ulf Leirstein, Jørund Rytman og Christian Tybring-Gjedde, frå Høgre,

Svein Flåtten, Michael Momyr og Jan Tore Sanner, frå Sosialistisk Venstreparti, Magnar Lund Berge og Morten Drægri, frå Kristeleg Folkeparti, Hans Olav Syversen, frå Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og frå Venstre, Lars Sponheim, viser til at Regjeringa sine vurderingar og forslag er nærare omtala nedanfor i denne innstillinga og i Ot.prp. nr. 59 (2007–2008) Om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Komiteen viser elles til at det generelt berre er eit samandrag av Regjeringa sine vurderingar og forslag som er referert nedanfor under dei enkelte punkta. Bakgrunnen for lovforslaga, gjeldande norsk rett, utanlandsk rett, høyringsnotat, høyringsfråsegner m.m. knytt til dei enkelte vurderingane og forslaga, er gjort nærare greie for i nemnde odelstingsproposisjon. Også nærare vurderingar knytt til lovforslaga er i nokon grad berre dels gjengjeven, eventuelt berre vist til.

Komiteen viser elles til sine merknader nedanfor under dei enkelte punkta og i Budsjett-innst. S. II (2007–2008) og Innst. O. nr. 270 (2007–2008) som vert avgjevne samtidig med denne innstillinga.

2. ENDRINGAR I REGLANE FOR PRIVATE ARBEIDSOPPDAG I HEIMEN MV.

2.1 Auking av grensa for fritak for arbeidsgivaravgift for anna arbeid enn pass av barn under 12 år og barn med særlege behov

2.1.1 Samandrag

Departementet foreslår å auke grensa for fritak for arbeidsgivaravgift frå 50 000 kroner til 60 000 kroner ved anna arbeid i heim og fritidsbustad enn pass av barn som ikkje har fylt 12 år før utgangen av

inntektsåret og barn som har særleg behov for omsorg og pleie. Forslaget inneber ei endring i folketrygdlova § 23-2 sjuande ledd andre punktum. Provenyverknaden av endringa er ubetydeleg. Betaling for pass av barn under 12 år og barn med særleg behov er fritatt frå arbeidsgivaravgift.

2.1.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sitt forslag til endring i folketrygdlova § 23-2 sjuande ledd andre punktum.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet har ingen problemer med å støtte forslaget om å øke grensen for fritak for arbeidsgiveravgift fra 50 000 kroner til 60 000 kroner. Disse medlemmer vil imidlertid uttrykke manglende tro på at dette vil ha noen merkbar effekt på bruken av såkalt svart arbeid. Disse medlemmer er av den oppfatning at skattetrykket i Norge er alt for høyt og derfor må reduseres kraftig. Disse medlemmer mener også at et kraftig skatteutt vil være et effektivt bidrag for å få ned bruken av svart arbeid.

2.2 Auking av grensa for årleg avrekning av forskotstrekk for anna arbeid enn pass og stell av barn under 12 år og barn med særlege behov

2.2.1 Samandrag

Som hovudregel skal arbeidsgivarar gjere opp forskotstrekk i tomånadlege terminar. Private arbeidsgivarar, som betalar lønn for pass av barn under 12 år eller barn som har særleg behov for pleie og omsorg, kan gjere opp forskotstrekket ein gong i året (årleg oppgjer) når lønnsutbetalingane ikkje går over 60 000 kroner. For alt anna privat arbeid er grensa for å nytte årleg oppgjersordning 30 000 kroner. Departementet foreslår å auke denne grensa til 60 000 kroner. Endringa vil bli fastsett i forskrift når grensa for fritak for arbeidsgivaravgift er auka.

2.2.2 Merknader frå komiteen

Komiteen tek omtalen til orientering.

2.3 Auking av grensa for forenkla oppgjersordning

2.3.1 Samandrag

Som eit alternativ til hovudregelen om terminvise oppgjer og den forenkla ordninga med årlege oppgjer, kan private arbeidsgivarar nytte ei anna forenkla oppgjersordning. Denne ordninga går ut på at arbeidsgivaren skal gi melding om og betale inn forskotstrekket til skatteoppkrevjaren samtidig med

kvar enkelt lønnsutbetaling. Ved å nytte denne ordninga treng arbeidsgivaren ikkje opprette skatte-trekkskonto og skaffe seg organisasjonsnummer. Departementet foreslår av forenklingssyn å auke grensa for når ein kan nytte forenkla oppgjersordning frå 50 000 kroner til 60 000 kroner. Endringa vil framgå av forskrift når grensa for fritak for arbeidsgivaravgift er auka.

2.3.2 Merknader frå komiteen

Komiteen tek omtalen til orientering.

3. AUKING AV FISKARFRÅDRAG

3.1 Samandrag

Etter skattelova § 6-60 første ledd kan fiskarar og fangstfolk på nærare vilkår krevje eit særskilt frådrag på 30 pst. av netto arbeidsinntekt frå fiske og fangst. Frådraget er i dag maksimalt 80 000 kroner. Departementet foreslår å auke det maksimale frådraget til 115 000 kroner. Auka fiskarfrådrag vil saman med innstramma i nettlønnsordninga for sjøfolk, redusere dagens konkurransevridning mellom fiskerinæringa og anna skipsfartsnæring. Forslaga er omtalt i St.prp. nr. 59 (2007–2008) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2008. Departementet viser til forslag til endring i skattelova § 6-60 første ledd. Departementet foreslår at endringa trer i kraft straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

3.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sitt forslag til endring i skattelova § 6-60 første ledd.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre hilser velkommen at også Regjeringen nå har innsett de store rekrutteringsproblemer som eksisterer i fiskerisektoren, forårsaket av lønnspress fra nettolønnsordninger for andre sjøfolk og en samtidig svekkelse av lønnsomheten innen fiskerisektoren. Disse medlemmer mener imidlertid at det foreslåtte frådrag både er for lavt og kommer for sent, og viser i den forbindelse til at disse medlemmer har foreslått økninger ved foregående budsjettbehandlinger i inneværende periode. Disse medlemmer viser til sine forslag om økte bevilgninger med 25 mill. kroner for å øke fiskerfrådraget med 150 000 kroner under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 pst. av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 150 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet konstaterer at Regjeringen nå foreslår å øke fiskerfradraget fra 80 000 kroner til 115 000 kroner. Disse medlemmer betrakter dette som et skritt i riktig retning men mener dette ikke er tilstrekkelig og viser i denne sammenheng til at disse medlemmer foreslo en økning av sjømanns- og fiskerfradraget i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2008 til 160 000 kroner. Disse medlemmer viser videre til at konkurransesituasjonen har forverret seg ytterligere siden behandlingen av statsbudsjettet 2008 og disse medlemmer ønsker derfor å fremme dette forslaget på nytt.

Disse medlemmer merker seg at Regjeringen ikke foreslår å gi sjøfolkene samme økning i maksimalt fradrag, og at disse fortsatt blir liggende på 80 000 kroner med Regjeringens opplegg. Disse medlemmer foreslår derfor en økning også for sjømenn til 160 000 kroner, slik at sjømenn blir likebehandlet med fiskere.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 6-60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 pst. av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 160 000 kroner.

§ 6-61 første ledd skal lyde:

(1) Sjøfolk gis fradrag med inntil 30 pst. av inntekten ombord, begrenset til 160 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2008."

4. REIARLAGSKATTEORDNINGA

4.1 Samandrag

4.1.1 Innleiing

Ved lov 14. desember 2007 nr. 107 vart det vedteke endringar i den særskilte skatteordninga for reiarlagselskap, som mellom anna går ut på endeleg fritak for skatt på nye inntekter frå skipsfartsverksemd, med verknad frå og med inntektsåret 2007. Ein viser til Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) og Innst. O. nr. 1 (2007–2008). Skattefritaket gjeld i utgangspunktet kjerneverksemd i form av drift og utleige av eigne og innleigde skip, jf. skattelova § 8-13. Departementet kan fastsetje i forskrift at selskap innanfor ordninga kan drive verksemd i form av strategisk og kommersiell leiing og anna tilknytt verksemd.

I samband med omlegginga av reiarlagskatteordninga vart det vedteke overgangsreglar, som går ut på ei gradvis oppløysing av skattekredittane i den tidlegare ordninga pr. 31. desember 2006. To tredjedelar av utrekna, ikkje skattlagt gevinst skal førast på ein oppgjerskonto som skal takast til inntekt over 10 år, mens ein tredjedel av gevinsten berre skal skattleggjast i den grad eit tenkt skattebeløp knytt til denne ikkje vert brukt til kvalifiserande miljøtiltak.

Ved omlegginga vart det òg gitt nye reglar for inntredenskattlegginga, det vil seie skattlegginga når eit reiarlagselskap trer inn i reiarlagskatteordninga. Etter dei nye reglane skal det gjennomførast eit inntektsoppgjer, der differansen mellom marknadsverdiar og skatteverdiar som hovudregel skal skattleggjast, jf. skattelova § 8-14 tredje ledd. For selskap som trer inn i ordninga i 2007 eller 2008, er det vedteke ein overgangsregel som går ut på at verdsetjinga av driftsmidlar, partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap skal baserast på verdiane i rekneskapen, jf. åttande ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17 ved lov 14. desember 2007 nr. 107. Departementet foreslår at tidsperioden for overgangsregelen gjerast lengre, slik at selskap som trer inn i ordninga 1. januar 2009 skal basere verdsetjinga på verdiane i rekneskapen.

Vidare foreslår departementet eit tillegg til reglane om inntektsoppgjer når selskap trer inn i ordninga, jf. skattelova § 8-14. Siktemålet er å hindre omgåing ved sal av part i deltakarlikna selskap eller NOKUS-aksje som er omfatta av fritaksmetoden til eit nærstå-

ande selskap, som så trer inn i ordninga eller sel parten eller NOKUS-aksjen vidare til eit anna nærståande selskap innanfor ordninga. Endringa går ut på at skatteverdien ved inntredenskatteoppgjeret vert sett til seljaren sin skatteverdi, korrigert for mellom anna inntekter som er skattlagde på deltakaren si hand. Er parten eller NOKUS-aksjen selt i fleire ledd mellom nærståande selskap, skal skatteverdien korrigerast for endringar i overpris eller underpris ved desse sala.

Departementet foreslår også ei oppretting av ordlyden i skattelova § 8-14 fjerde ledd, for å presisere at regelen skal gjelde ved alle typer realisasjon, og ikkje berre sal. I tillegg vert det foreslått ei endring av skattelova § 8-14 femte ledd, slik at det skal gjennomførast eit inntektsoppgjer ved skattefri konsernintern overføring av alle typar egedelar til selskap innanfor reiarlagskatteordninga. I dag gjeld denne regelen berre for fartøy. Vidare foreslår departementet ei presisering av femte ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17 ved lov 14. desember 2007 nr. 107 slik at ein ved fastsetjing av den utrekna eigenkapitaldelen i regimet for korreksjonsskatt etter skattelova § 10-5 andre ledd tredje punktum, jf. fjerde punktum, skal gjere frådrag berre for den skatteskyldnaden som er ført i rekneskapen, og ikkje for den fulle, utrekna skatteskyldnaden basert på skattesatsen for allminneleg inntekt. I tillegg foreslår departementet enkelte opprettingar i treårsregelen i åttande ledd i overgangsreglane, blant anna slik at den berre skal gjelde partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap som ikkje er omfatta av fritaksmetoden.

4.1.2 Forlenging av tidsperioden for overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga (overgangsreglar til endringar i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17 ved lov 14. desember 2007 nr. 107)

Alle vilkåra for å vere innanfor reiarlagskatteordninga må vere oppfylt gjennom heile inntektsåret. For å komme inn under overgangsreglane om verdsetjing av egedelar til verdiane i rekneskapen måtte selskapa såleis i utgangspunktet gjennomføre alle naudsynte omorganiseringar for å kvalifisere for ordninga innan 1. januar 2008. For mange selskap vart denne fristen for kort.

Selskapa har etter gjeldande reglar heller ikkje hatt moglegheit til å fisjonere ut skipsfartsverksemda til eit nystifta selskap som kan tre inn i ordninga i løpet av 2008. Det var også vanskeleg for mange selskap å gjennomføre ein fisjon før 1. januar 2008, mellom anna på grunn av at ein fisjon tidlegast trer i kraft etter utløpet av ein to månaders kreditorfrist, og etter at melding frå alle overtakande selskap er registrert i Foretaksregisteret, sjå aksjelova § 14-7, jf. § 13-14 og allmennaksjelova § 14-7, jf. § 13-15.

Dersom fisjonen tok til å gjelde 1. januar 2008 eller seinare, er det ikkje høve for selskapet til å krevje seg likna innanfor ordninga for 2008.

Siktemålet med overgangsregelen var likebehandling med selskap som trer inn i ordninga frå den tidlegare reiarlagskatteordninga, som skal basere verdsetjinga ved oppgjeret for oppbygde skattekreddittar i den tidlegare ordninga på verdiane i rekneskapen.

På bakgrunn av dette meiner departementet at overgangsreglane bør endrast, slik at selskap som i løpet av 2008 har gjennomført naudsynte omorganiseringar skal basere verdsetjinga ved inntredenskattelegginga på verdiane i rekneskapen.

Dette kan gjennomførast ved å endre forbodet mot å tre inn i ordninga i same år som det gjennomførast fisjon med skattekontinuitet. Eit selskap kan såleis fisjonere ut skipsfartsverksemda til eit nystifta selskap som trer inn i ordninga frå og med fisjonstidspunktet.

Forbodet mot å tre inn i ordninga i same år som det gjennomførast fisjon med skattekontinuitet har grunnlag i at selskapa i stor utstrekning kan ha innverknad på fordelinga av inntekter og skatteposisjonar før fisjonen, jf. Ot.prp. nr. 11 (1996–1997) side 48. Til dømes kan overskot opptent før fisjonen skattleggast fullt ut i det overdragande selskapet, dersom dette ikkje oppløysast ved fisjonen. Alternativt kan overskot fordelast i same forhold som aksjekapitalen, eller slik at overskotet vert tilnærma riktig sett i forhold til resultatata for verksemdene til dei fisjonerte selskapa. Tilsvarende gjeld for underskot. Vidare kan gevinst- og tapskontoen fordelast i høve til aksjekapitalen eller tilordnast det selskap som driv den verksemda som posisjonen har nærmast tilknytning til.

Dersom ikkje alle dei fisjonerte selskapa vil bli likna innanfor reiarlagskatteordninga, kan dette gi incentiv til å fordele overskot og andre skatteposisjonar på ein gunstigast mogleg måte. Til dømes kan ein fordeling av overskot opptent før fisjonen etter same forhold som aksjekapitalen, føre til at også inntekter frå verksemd som ikkje kan drivast innanfor ordninga vert fritake for skattlegging. For å hindre slike tilpassingar måtte ein vedta reglar som fastsett korleis opptent overskot og andre skatteposisjonar skal fordelast mellom dei fisjonerte selskapa. Dette vil i stor grad komplisere både regelverket og likningsbehandlinga.

Eit betre alternativ er å forlenge tidsperioden for dei allereie eksisterande overgangsreglane slik at dei også skal gjelde for selskap som trer inn i ordninga 1. januar 2009. Selskap som ønskjer å tre inn i ordninga kan såleis gjennomføre naudsynte omorganiseringar i løpet av 2008, og tre inn i ordninga frå og med 1. januar 2009. Ein slik regel vil ikkje gi skattefritak for inntekter frå skipsfart opptent før selskapet

trer inn i ordninga 1. januar 2009. På den andre sida vil regelen vere enkel å praktisere for skatteetaten og selskapa, og selskap som ønskjer å tre inn i ordninga vil få verdsetjinga av egedelar basert på verdiane i rekneskapen.

Departementet foreslår såleis å endre overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga, slik at selskap som trer inn i ordninga med verknad frå og med 1. januar 2009 ved inntektsoppgjeret skal basere verdsetjinga av driftsmidlar, partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap på verdiane i rekneskapen. Regelen skal ikkje gjelde for selskap som trer inn seinare enn 1. januar 2009.

Departementet viser til forslag til endring av åttande ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2007.

4.1.3 *Omgåing av reglane om inntektsoppgjer*

Selskap kan omgå reglane om inntektsoppgjer etter skattelova § 8-14 tredje, fjerde og femte ledd, ved å selje partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap til eit nærståande selskap som er ordinært likna, før partane eller aksjane vert teke inn i ordninga ved at det kjøpande selskapet trer inn i ordninga. Dersom realisasjonen er omfatta av fritaksmetoden, vil ein eventuell gevinst ved salet vere fritatt for skattlegging. Partane og aksjane vil få ny skatteverdi på kjøparens hand, som skal fastsetjast til kjøpsprisen.

Når det kjøpande selskapet trer inn i ordninga skal differansen mellom skatteverdien og marknadsverdien på parten eller aksjen skattleggjast, jf. skattelova § 8-14 tredje ledd. Differansen vil som oftast vere liten dersom selskapet trer inn i ordninga kort tid etter salet. Dette har årsak i at skatteverdien på parten eller aksjen vert sett til kjøpsprisen ved det tidlegare salet. Det er berre ein eventuell verdiauke etter salet som vil bli skattlagt ved inntektsoppgjeret, mens all verdiauke før salet vil bli endeleg skattefri.

Det skal også gjennomførast eit inntektsoppgjer dersom det kjøpande selskapet sel eller overfører parten eller aksjane vidare til eit nærståande selskap innanfor ordninga, jf. skattelova § 8-14 fjerde og femte ledd. Differansen mellom marknadsverdien og skatteverdien vil også i slike tilfelle normalt vere liten, som ein følgje av det tidlegare salet.

For å hindre at selskap omgår reglane om inntektsoppgjer som nemnt, foreslår departementet at inngangsverdien til partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap som før innstreden eller realisasjon er overført frå eit nærståande selskap, skal settast til skatteverdien for det nærståande selskapet. Tilsvarande gjeld når denne overføringa skjer frå sel-

skap som det nærståande selskapet har direkte eller indirekte eigarinteresser i. Dette gjeld likevel berre når ein eventuell gevinst ved denne overføringa er omfatta av fritaksmetoden, jf. skattelova § 2-38.

Regelen går ut på at ein ser bort frå at parten har fått ny skatteverdi på mottakaren sin hand ved overføringa. Selskap vil berre omgå reglane om inntektsoppgjer dersom til dømes salet fører til ein høgare skatteverdi for kjøparen enn for seljaren, og såleis reduserer ein eventuell gevinst ved inntektsoppgjeret. Det er derfor ikkje naudsynt å bruke skatteverdien for det nærståande selskapet, dersom overføringa fører til ein lågare skatteverdi for mottakaren. Departementet foreslår derfor at regelen berre skal gjelde dersom salet fører til ein høgare skatteverdi for mottakaren.

Parten i det deltakarlikna selskapet eller aksjane i NOKUS-selskapet kan vere overført mellom fleire nærståande selskap. Departementet foreslår at inngangsverdien i slike tilfelle vert fastsett til skatteverdien for det første nærståande selskapet som overførte parten eller aksjane.

Inngangsverdien må korrigerast for skattepliktige inntekter frå det deltakarlikna selskapet eller NOKUS-selskapet som er skattlagt ordinært på dei nærståande selskapa sine hender. Tilsvarande korreksjon må gjerast for skattefrie inntekter og kostnadar som ikkje kan førast til frådrag og for eventuelle inn- og utbetalingar i selskapet.

Departementet foreslår derfor at inngangsverdien etter skattelova § 8-14 tredje, fjerde og femte ledd skal korrigerast ned for endringar i overpris eller underpris ved overføringane mellom dei nærståande selskapa. Det skal berre gjennomførast ei korrigering dersom summen av endringane i overpris eller underpris er positiv. Dersom summen av endringane er negativ, har overføringane ført til ein lågare skatteverdi for selskapet, og det er ikkje grunnlag for å hevde at selskapet har omgått reglane om inntektsoppgjer. Overføring omfattar i denne samanhengen både realisasjon og uttak.

Departementet foreslår at ein ikkje skal korrigere for endringar i over- eller underpris ved overføringar som er gjennomført tidlegare enn tre inntektsår før året for inntreden eller realisasjon.

Slik reglane om fritaksmetoden og reglane om NOKUS-skattlegging er utforma, vil aksjar i NOKUS-selskap aldri vere omfatta av fritaksmetoden. Regelendringa som er omtalt ovanfor vil derfor i praksis berre gjelde partar i deltakarlikna selskap.

Departementet foreslår også ei oppretting av ordlyden i skattelova § 8-14 fjerde ledd for å presisere at regelen skal gjelde ved alle typar realisasjon, og ikkje berre sal.

Departementet viser til forslag til endring av skattelova § 8-14 fjerde ledd og nytt sjettedledd.

Departementet foreslår at endringane i § 8-14 fjerde ledd tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2007, likevel slik at inntektsoppgjer berre skal gjennomførast ved realisasjon av part frå og med 5. oktober 2007. Departementet foreslår vidare at tilføyinga av sjetle ledd tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

4.1.4 Konsernintern overføring til selskap innanfor reiarlagskatteordninga

Etter skattelova § 8-14 femte ledd skal det gjennomførast eit inntektsoppgjer når eit fartøy vert overført til eit selskap innanfor reiarlagskatteordninga etter reglane om skattefri overføring av egedelar mellom selskap, jf. skattelova § 11-21. Det same gjeld når fartøy kjem inn i ordninga ved overføring av part i deltakarlikna selskap eller NOKUS-selskap. Inntektsoppgjeret skal gjennomførast etter dei same reglane som gjeld når eit selskap trer inn i ordninga.

Selskap innanfor reiarlagskatteordninga kan drive skipsfartsverksemd i form av drift og utleige av egne og innleidde skip, jf. skattelova § 8-13 første ledd første punktum. Etter endringane i reiarlagskatteordninga som vart vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107, kan departementet likevel vedta i forskrift at selskap innanfor reiarlagskatteordninga også kan drive verksemd nært knytt til skipsfartsverksemda, jf. skattelova § 8-13 første ledd andre punktum. Dette gjeld til dømes strategisk og kommersiell leiding, lasting/lossing o.a.

Det kan såleis vere aktuelt å overføre også andre egedelar enn fartøy til eit selskap innanfor reiarlagskatteordninga etter reglane om skattefrie konserninterne overføringar. Etter gjeldande reglar skal det ikkje gjennomførast eit inntektsoppgjer ved overføring av slike egedelar.

Departementet legg til grunn at det ikkje er grunn til å gjere skilnad på fartøy og andre egedelar i høve til reglane om inntektsoppgjer. På bakgrunn av dette foreslår departementet å endre skattelova § 8-14 femte ledd, slik at det skal gjennomførast eit inntektsoppgjer når ein egedel vert overført til eit selskap innanfor reiarlagskatteordninga etter reglane om skattefri overføring av egedelar mellom selskap, jf. skattelova § 11-21.

Departementet viser til forslag til endring av skattelova § 8-14 femte ledd.

Departementet foreslår at endringa tek til å gjelda straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

4.1.5 Skattlegging av driftsmidlar, partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap ved sal eller utsteg av reiarlagskatteordninga innan tre år etter at selskapet steig inn i ordninga

Når selskap trer inn i reiarlagskatteordninga frå ordinær skattlegging i 2007 eller 2008 skal det gjennomførast eit inntektsoppgjer, der verdsetjinga av mellom anna partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap skal baserast på verdiane i rekneskapen, jf. åttande ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17 ved lov 14. desember 2007 nr. 107. Etter forslaget som er omtalt under avsnitt 4.2 ovanfor skal dette også gjelde ved inntreden i ordninga 1. januar 2009.

Departementet har lagt til grunn at verdiane i rekneskapen kan gi eit eigna mål på marknadsverdiane ved inntreden i ordninga, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) på side 33. Likevel kan ein ikkje sjå bort frå at verdiane i rekneskapen i enkelte tilfelle kan vere mykje lågare enn marknadsverdiane. For å hindre at selskap trer inn i ordninga før eit planlagt sal, skal gevinst knytt til mellom anna partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap vere skattepliktige ved realisasjon innan tre år etter at selskapet gjeikk inn i ordninga, jf. åttande ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17. Tilsvarende gjeld dersom selskapet trer ut av ordninga innan tre år. Ved utrekninga av gevinsten skal den verdien som er lagt til grunn når selskapet gjeikk inn i ordninga utgjere inngangsverdien. Departementet kan gi nærare reglar om skattlegginga. Skatteplikta gjeld ikkje for egedelar som er skaffa etter inntreden i ordninga.

Treårsregelen gjeld også gevinst ved realisasjon av partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap som er omfatta av fritaksmetoden, sjølv om gevinst vil vere friteke for skattlegging utanfor reiarlagskatteordninga. Departementet legg til grunn at selskap ikkje vil tilpasse seg reglane ved å tre inn i ordninga før eit planlagt sal o.a. av ein slik part eller aksje. Ein foreslår derfor ein presisering i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17, slik at treårsregelen berre skal gjelde gevinst knytt til partar i deltakarlikna selskap og aksjar i NOKUS-selskap som ikkje er omfatta av fritaksmetoden.

Slik reglane om fritaksmetoden og reglane om NOKUS-skattlegging er utforma, vil aksjar i NOKUS-selskap aldri vere omfatta av fritaksmetoden. Det foreslår unntaket frå treårsregelen vil derfor i praksis berre omfatte partar i deltakarlikna selskap.

Departementet foreslår også ei presisering av ordlyden i treårsregelen, slik at den skal gjelde ved alle typer realisasjon samt uttak, og ikkje berre ved sal. I tillegg foreslår departementet ei presisering av

forskriftsheimelen i åttande ledd siste punktum i overgangsreglane.

Departementet viser til forslag til endringar i åttande ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

4.1.6 Korreksjonsinntekt ved utdeling av ikkje skattlagt kapital

Ved endringane av reiarlagskatteordninga ved lov 14. desember 2007 nr. 107 vart det vedteke overgangsreglar for selskap som vart likna etter reiarlagskatteordninga for inntektsåret 2006, og som vel særskilt reiarlagskattlegging også for inntektsåret 2007, jf. omtalen av dette under pkt. 4.1 i proposisjonen For slike selskap skal det gjennomførast eit inntektsoppgjer for opparbeidde skattecredittar pr. 31. desember 2006. To tredjedelar av den utrekna gevinsten ved inntektsoppgjeret skal førast på ein eigen oppgjerskonto, som det skal svarast skatt av med like store beløp over 10 år frå og med inntektsåret 2007. Den siste tredjedelen av gevinsten skal berre skattleggjast i den grad eit tenkt skattebeløp knytt til denne ikkje vert brukt til kvalifiserande miljøtiltak.

I samband med endringane vart det lagt til grunn at skatt knytt til dei to tredjedelane av gevinsten som skulle førast på oppgjerskontoen måtte skyldskrivast i rekneskapane med ein gong, utan omsyn til at innbetalingane er skyvd ut i tid, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) på s. 31. Det vart derfor lagt til grunn at denne delen av gevinsten berre kan delast ut som utbytte utan korreksjonsinntekt etter at den er skattlagt. Korreksjonsinnteksreglane går ut på skattlegging av selskapa dersom det er delt ut inntekter som er skattepliktige på selskapa sine hender, men der tidfestingsreglane medfører at inntekta enno ikkje er skattlagt, jf. skattelova § 10-5.

Departementet er kjent med at selskap likevel har neddiskontert skattecredittane som er ført på oppgjerskontoen. Neddiskontering går ut på at ein tar omsyn til verdien for selskapa av å få utsett skatteinnbetalingane til eit framtidig tidspunkt. Dette fører såleis til at det i rekneskapen vert ført ei lågare skattegjeld enn som det vart lagt til grunn i Ot.prp. nr. 1 (2007–2008).

Eit grunnleggjande omsyn ved omlegginga av reiarlagskatteordninga har vore at inntekter som er opptent før 1. januar 2007 ikkje skal kunne delast ut før dei er skattlagt, eller friteke etter ordninga med fond for miljøtiltak o.a. Det er då behov for å sikre at dei to tredjedelane av skattecredittane som etter over-

gangsreglane skal førast på oppgjerskonto, vert skattlagt i form av korreksjonsinntekt, i den grad utdelinga skjer før skatten etter overgangsreglane vert ein realitet. Derfor foreslår departementet at ein ved fastsetjing av den utrekna eigenkapitaldelen i regimet for korreksjonsskatt etter skattelova § 10-5 andre ledd tredje punktum, jf. fjerde punktum, skal gjere frådrag berre for den skatteskyldnaden som er ført i rekneskapen, og ikkje for den fulle, utrekna skatteskyldnaden basert på skattesatsen for alminneleg inntekt (gitt at det ikkje er denne fulle skyldnaden som er ført i rekneskapen). Ved slik forutgåande skattlegging som korreksjonsinntekt vert den etterfølgjande, løpande skattlegginga over 10 år etter overgangsreglane nedjustert tilsvarende.

Departementet viser til forslag til endring av femte ledd i overgangsreglane til endringane i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

Departementet foreslår at endringa tek til å gjelda straks med verknad frå og med inntektsåret 2007.

Departementet legg til grunn at dei foreslåtte endringane vil ha små administrative og økonomiske verknader.

4.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sine forslag til endringar i skattelova § 8-14 og forslag til endringar i del X femte og åttande ledd i lov om endringar i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skattelova).

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at presiseringen av ordlyden i skattelovens § 8-14 fjerde ledd til å gjelde ikke bare salg, men alle typer realisasjoner, betyr at andre typer transaksjoner til nærstående selskap også vil omfattes av bestemmelsen om skatteplikt. Disse medlemmer vil understreke at lovpresiseringen gjøres gjeldende allerede fra 5. oktober 2007. Dette innebærer at andre transaksjoner enn salg som skattlyter har foretatt etter denne dato, og som han måtte forutsette ikke var omfattet av bestemmelsen, nå får helt andre negative skattemessige konsekvenser enn forutsatt på transaksjonstidspunktet. Disse medlemmer mener det er uheldig at manglende overgangsregler har medført at gjennomførte transaksjoner har fått helt andre virkninger enn de man måtte forutsette da transaksjonen ble utført.

Disse medlemmer vil derfor foreslå en endring i ikrafttredelsen, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) skal ikrafttredelsesbestemmelsene i III første ledd lyde:

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008."

Disse medlemmer viser i denne forbindelse også til at både finansminister og næringsminister gjentatte ganger både overfor bransjen selv og overfor Stortinget har garantert at det ville bli satt inn tiltak slik at rederiene kunne bokføre miljødelen som egenkapital i selskapenes balanse innenfor den nye rederiskatteordningen. Disse medlemmer konstaterer at disse løftene ikke har blitt holdt og at den kuriøse løsning på Regjeringens problem i forhold til dette løftebruddet har vært å gi to NHH-professorer i oppdrag å lage en utredning om dette temaet. Disse medlemmer registrerer ikke overraskende at utredningen konkluderer med at det i noen tilfeller kan tenkes at miljødelen kan føres som egenkapital, og disse medlemmer har oppfattet av den offentlige debatt at finansministeren som en følge av dette mener at Revisorforeningen har tatt feil når de har hevdet det motsatte.

Disse medlemmer har imidlertid konstatert at Den norske Revisorforening (DnR) har vurdert utredningen og fremholder at den ikke vil endre sin oppfatning og praksis så langt, og at det er dette som er avgjørende i og med at det er selskapets revisor som er ansvarlig i henhold til internasjonalt regelverk at regnskapene er korrekte. Disse medlemmer vil understreke at dersom Regjeringen mener at NHH-utredningen tilsier at miljødelen i noen tilfeller kan føres som egenkapital, så bør Regjeringen tilpasse retningslinjer og regler i tilknytning til den tilbakevirkende rederiskatten for tidligere år, slik at miljødelen kan føres som egenkapital. Dette bør fortrinnsvis gjøres i samråd med Revisorforeningen, slik at man kommer frem til en faglig god løsning.

5. ENDRING AV BETALINGSORDNINGA FOR PETROLEUMSSKATT

5.1 Samandrag

I dag vert petroleumsskatt (terminskatt) betalt inn to gonger i året. Innbetalingane er no sær store, og dei var på om lag 94 mrd. kroner i oktober 2007, og omlag 96 mrd. kroner i april 2008. Betaling av skatt trekkjer inn likviditet frå det norske banksystemet. Dei høge innbetalingane av petroleumsskatt fører til at banksystemet må få tilført likviditet frå Noregs Bank dei første to til tre månadene etter forfall av petroleumsskatten. Banksystemet bør ha eit visst overskot av likviditet (det vil seie at dei samla sett bør ha netto innskot i Noregs Bank) for at rentesetjinga til

Noregs Bank skal få gjennomslag i rentemarknaden. Noregs Bank tilfører likviditet gjennom såkalla sikra F-lån. Når behovet for tilførsel av likviditet er så stort som ved betaling av petroleumsskatten, har Noregs Bank problem med å vite kor store F-lån banken bør gje. Dette kan skape uvisse i marknaden. Særleg utanlandske bankar ser på uvisse som stor, i og med at dei ikkje kan ta opp lån i Noregs Bank. Difor har det vore ein tendens til at pengemarknadsrentene har gått opp rundt forfall for terminskatten.

For å vere sikre på å kunne gjere opp for seg også i fall noko uventa skjer, ønskjer gjerne bankane å ha meir likviditet enn dei normalt treng til betalingsoppgjera. Difor tek bankane opp dagslån i tillegg til F-låna frå Noregs Bank. I slike tilfelle fungerer låne-marknaden mellom bankane mindre godt. Då er det vanskeleg for Noregs Bank å sjå kor store ekstraordinære tilførsalar som er naudsynte for at ein skal unngå store utslag i rentene i marknaden.

Sidan i fjor sommar har uroa i finansmarknadane både internasjonalt og i Noreg forsterka uvisse som storleiken på petroleumsskattane er opphav til. Departementet ønskjer å unngå at skattesystemet har slike uheldige utslag.

På denne bakgrunn foreslår departementet å auke talet på betalingsterminar frå to til seks terminar, med forfall jamt fordelt utover året. Forfall for terminane vert 1. august, 1. oktober og 1. desember i inntektsåret, og 1. februar, 1. april og 1. juni i det etterfølgjande året. Ordninga er meint å vere tilnærma lik gjeldande ordning, berre med ein auke av talet på innbetalingar. Beløpet som vert betalt inn skal vere likt for dei tre første terminane, og også likt, men eventuelt på eit anna nivå, for dei tre siste terminane. Dette inneber at det berre er mogleg å endre storleiken på utskrivne terminskatt før fjerde termin med verknad for dei tre siste terminane. Skattytar kan ved forfall for andre termin med verknad for dei tre første terminane (og ved femte termin med verknad for dei tre siste terminane), betale inn tillegg til terminskatten dersom terminskatten er venta å bli høgre enn utlikna terminskatt. Departementet meiner ei slik avgrensing sikrar ei enkel handtering av utrekning av renter.

På denne bakgrunn foreslår ikkje departementet ei tilpassing av ordninga i tråd med utsegna frå OLF. I tillegg vert endringa av betalingsordninga tilnærma provenynøytral.

Departementet kjem også til å endre dei utfyllande føresegnene til lova for å samordne dei med endringane i betalingsordninga. Dette gjeld særleg reglane om rentebetaling. Vidare vil departementet gjere naudsynte tilpassingar i skattebetalingslova 2005 § 10-22, som er venta å gjelde frå 2009.

Departementet viser til forslag til endring av petroleumsskattelova § 7.

5.1.1 Økonomiske og administrative følger

I pkt. 5.5 i proposisjonen er det gjort greie for dei økonomiske og administrative følgjene av forslaget. Det vert vist til proposisjonen.

5.1.2 Iverksetjing

Departementet foreslår at endringane skal gjelde for terminskatt for inntektsåret 2008 og seinare år. Siste innbetalinga etter dei gamle reglane var då 1. april 2008, og første innbetaling etter dei nye reglane vert 1. august 2008.

5.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til forslaget frå Regjeringa om endringar i petroleumsskattelova § 7.

6. HEIMEL FOR LIKNINGSSTYRESMAKTENE TIL Å INNHENTE KONTROLLOPPLYSNINGAR OM BRUK AV UTANLANDSKE BETALINGSKORT

6.1 Samandrag

6.1.1 Nærare om forslaget

Det er eit hovudmål for likningsstyresmaktene at skattar og avgifter vert korrekt fastsett, og at beløp som ikkje er oppgitt til skattlegging vert avdekkja. Innhenting av kontrollopplysningar frå ulike tredjepartar er viktig i denne samanheng.

Etter departementet si vurdering vil ein heimel for Skattedirektoratet til å hente inn opplysningar om identiteten til innehavarane av utanlandske betalingskort som vert brukt i Noreg, vere eit viktig verkemiddel for å avdekke bankinnskott som ikkje er oppgitt i sjølvmeldinga. Slik kontrollundersøking kan også opne for vidare undersøkingar av inntektskjelder og transaksjonar som har tilknytning til kontoen. Omfattande og langvarig kortbruk i Noreg vil dessutan kunne gi grunnlag for vurdering av om ein kortinnehavar som anten har meldt utflytting eller ikkje har meldt innflytting, bor i Noreg og er skatteskyldig hit på det grunnlaget.

Om kortinnehavaren er skatteskyldig til Noreg eller ikkje, vil først kunne greiast ut når vedkomande er identifisert. Dersom vedkomande er skatteskyldig til eit anna land som Noreg har skatteavtale med, kan heimlandet til vedkomande og Noreg gi kvarandre opplysningar. Danske og svenske skattestyresmakter har alt inngått avtale om å gi kvarandre slike opplysningar. Departementet ser det som positivt at Noreg sluttar seg til dette samarbeidet. Også andre land som har satt i verk eller planleggjer å gjennomføre tilsvarende kontrollundersøkingar, vil kunne vere aktuelle for eit slikt samarbeid.

6.1.2 Behovet for heimel

Som nemnt registrerast ikkje opplysningar om kortinnehavaren sin identitet korkje hos innløyseren i betalingsystema eller i Valutaregisteret. Likningsstyresmaktene må difor få opplyst identiteten til kortinnehavarane frå brukarstadene.

Kontrollen tenkast gjennomført ved at Skattedirektoratet først innhentar opplysningar frå innløyseren om all kortbruk med tilknytning til utanlandske kort i Noreg i løpet av ein periode, og deretter, etter ei sortering av transaksjonane, finner fram til den enkelte kortinnehavar ved å kontakte ein eller fleire brukarstader.

Ettersom opplysningar om overføring av betalingsmidlar inn og ut av Noreg vert registrerte i Valutaregisteret, kan ein stille spørsmål om likningsstyresmaktene, i staden for å innhente opplysningar om transaksjonane frå innløyserane, kan få dei naudsynte opplysningane frå registeret. Valutaregisteret gir berre tilstrekkeleg informasjon om enkeltoverføringar som er større enn 25 000 kroner. Slike transaksjonar skal rapporterast enkeltvis, og rapporteringa omfattar mellom anna korttype og kortnummer, transaksjonsdata og namn og adresse til brukarstaden. Likningsstyresmaktene vil difor kunne få opplysningar frå registeret til å gå vidare til ein av brukarstadene. Transaksjonar i denne storleiken utgjer likevel ein forsvinnande liten del av den totale mengda transaksjonar. Når det gjeld overføringar av beløp på 25 000 kroner eller mindre rapporterast berre månadleg sum pr. kort og månadleg sum pr. brukarstad. For slike transaksjonar gir Valutaregisteret ikkje detaljerte nok opplysningar til at ein kan knytte den enkelte transaksjonen til ein brukarstad. Likningsstyresmaktene må difor likevel kontakte innløyserane for å få nok opplysningar.

Innløyserane som brukarstadene får sitt oppgjer frå, vil vere ein bank eller eit finansieringsselskap. Frå desse skal likningsstyresmaktene innhente opplysningar om betalingskorta sine kortnummer, brukarstad angitt ved namn og adresse og terminalnummer, det enkelte transaksjonsbeløp og dato for transaksjonen. Etter departementet sin oppfatning følgjer opplysningsplikta til innløyserane av likningslova § 6-4 nr. 3 og 4, som mellom anna bestemmer at finansinstitusjonar m.fl. etter krav frå likningsstyresmaktene plikter å gi opplysningar om "formidling og andre mellomværende". Opplysningsplikta omfattar "opplysningar om underbilag og annen dokumentasjon til transaksjonene, herunder opplysningar om hvem som er parter i transaksjonene".

Internasjonale betalingskort kan vere skrive ut både for privatkundemarknaden og bedriftskundemarknaden. For at likningsstyresmaktene skal kunne gjennomføre ein effektiv kontroll må opplysningsplikta til brukarstadene omfatte alle som er innehavar

av betalingskort, både næringsdrivande og privatpersonar. Kontrollbehovet er like stort overfor begge grupper, og transaksjonsdata frå innløyser vil ikkje kunne skilje mellom desse. Slik opplysningsplikt er ikkje heimla i likningslova i dag. Etter likningslova § 6-3 nr. 1 har brukarstadene berre plikt til å gi opplysningar om "ethvert økonomisk mellomværende med navngitt næringsdrivende når det knytter seg til begge parters virksomhet". Departementet foreslår difor at opplysningsplikt for brukarstadene vert heimla i ei ny føresegn i § 6-3. Departementet viser til forslaget til § 6-3 nr. 3 i likningslova.

6.1.3 Nærare om opplysningsplikta til brukarstadene

Som nemnt vil ein berre finne identiteten til kortinnehavarane hos brukarstadene. For likningsstyresmaktene vil det berre vere identiteten til kortinnehavarane som er av interesse, ikkje opplysningar om kva for nokre varer eller tenester som er betalt med kortet. Difor er det opplysningar om namnet til kortinnehavaren, eventuelt adressa, personnummeret eller organisasjonsnummeret, som likningsstyresmaktene trengjer frå brukarstaden. Brukarstadane sin opplysningsplikt (utleveringsplikt) vil difor vere avgrensa til den dokumentasjonen som knyter betalingskortet til ein kortinnehavar. Denne avgrensinga er tatt inn i forslaget til lovføresegn. Likningsstyresmaktene må gjere brukarstadene merksam på denne avgrensinga ved innhenting av opplysningar, slik at desse ikkje leverer ut fleire opplysningar enn det styresmaktene har behov for. Viss dokumentasjonen som leverast ut inneheld opplysningar om varekjøp m.m., vil dei opplysningane ein ikkje trengjer kunne "sladdast". Dersom den brukarstaden som likningsstyresmaktene først kontaktar, ikkje har opplysningar om kortinnehavaren sin identitet, må dei kontakte ein av dei andre brukarstadene.

Justis- og politidepartementet har i sin høyringsfråsegn stilt spørsmål ved om brukarstadene i tilstrekkelig grad er underlagt regler om teieplikt om kjennskap dei får til den pågåande kontrollen av enkeltpersonar. Departementet vil her understreke at brukarstadene berre vil kunne få vite at likningsstyresmaktene kontrollerar, men ikkje om det vert avdekka tilhøve som kan tyde på eventuelle brot på likningslova. Det er ei rekkje føresegnar i likningslova kapittel 6 om at likningsstyresmaktene kan innhente kontrollopplysningar frå tredjepartar, og det vil ofte vere slik at desse får kjennskap til pågåande kontrollar. Departementet legg til grunn at likningsstyresmaktene normalt vil hente inn opplysningar om bruken av utanlandske betalingskort frå brukarstader som er seriøse aktørar, til dømes flyselskap og kjente hotell, då ein må rekne med at det vil gi best resultat for kontrollen. Sjølv om mange av brukarstadene

ikkje er pålagt teieplikt, legg departementet til grunn at dei vil handsame eventuell kunnskap om pågåande kontroll diskret, både med omsyn til dei personane som vert kontrollerte og av eigeninteresse.

Opplysningsplikta til brukarstadene skal etter forslaget berre gjelde identiteten til innehavarar av internasjonale betalingskort som er skrivne ut i utlandet, som til dømes Visa, Visa Electron, MasterCard, Maestro, Cirrus, American Express, Diners Club m.fl., og ikkje betalingskort skrivne ut av bankar og kortselskap her i landet. Opplysningsplikta bør vidare omfatte alle typar betalingskort, både debet-, fakturerings- og kredittkort samt anonyme kort. Debetkort vil ha størst kontrollmessig interesse, fordi ein utanlandsk bankkonto er ein føresetnad for å kunne bruke denne korttypen, men også dei andre korttypene kan gi viktige kontrollspor. Dersom ein faktura eller kreditt er betalt med inneståande på ein norsk bankkonto, skal overføringa kunne finnast i Valuta-registeret. I motsatt fall kan oppgjør for disse korttransaksjonane ha skjedd frå formue i utlandet. Det vil dessutan vere vanskelig å skilje dei enkelte korttypene frå kvarandre i den datamengda som vert tatt imot frå innløyserane, ettersom nokre betalingskort kan vere kombinerte kort.

Når kortinnehavaren er identifisert, og likningsstyresmaktene finn grunn til å vurdere å endre skattyaren si likning, skal skattyaren bli varsla. Skattyaren vil difor få høve til å forklare seg om tilhøvet, før likninga eventuelt vert teke opp til endring.

Departementet foreslår at myndigheit til å innhente opplysningane frå brukarstadene vert lagt til Skattedirektoratet eller den Skattedirektoratet gir fullmakt. Slik fullmakt kan bli gitt til skattekontora.

6.1.4 Personvern

Formålet med lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysningar (personopplysningsloven) er å beskytte den enkelte mot at personvernet vert krenka gjennom behandling av personopplysningar. Som personopplysningar reknast opplysningar og vurderingar som kan bli knytt til ein enkeltperson, jf. § 2 nr. 1.

Justis- og politidepartementet og Datatilsynet meiner at departementet tolkar personopplysningslova feil når det i høyringsnotatet er lagt til grunn at opplysningane som skal bli henta inn frå innløyseren, medrekna mellom anna kortnummer og brukarstad, ikkje er personopplysningar. Desse instansane viser til at etter førearbeida til personopplysningslova § 2 nr. 1 vil også slik indirekte identifisering av ein person omfattast av lova. Departementet har etter ei ny vurdering slutta seg til at opplysningane som vert motteke frå innløyserane må sjåast på som personopplysningar etter § 2 nr. 1. Dette betyr at innhenting av opplysningar frå innløyserane må vere i samsvar

med personopplysningslova. I denne sammenhengen har Datatilsynet uttalt at ei samla utlevering frå innløysarane av all kortbruk som er knytt til utanlandske kort vil komme i konflikt med personopplysningslova § 11 bokstav d, fordi det vert utlevert overskotsinformasjon sett i høve til det formålet skattesstyresmaktene skal nytte opplysningane til. Tilsynet peikar på at personvernulempene ved slik utlevering av overskotsinformasjon må vege tyngre enn at belastninga for innløysaren vert større.

Departementet meiner at ei samla utlevering frå innløysarane ikkje ville vere i strid med personopplysningslova § 11. Etter § 11 er det mellom anna eit krav om at personopplysningar som er innhenta berre skal bli nytta til uttrykkeleg angitte formål som er sakleg grunna i den behandlingsansvarlege si verksemd, og at opplysningane er tilstrekkelege og relevante for formålet med behandlinga. Bakgrunnen for Datatilsynet sitt standpunkt synest å vere at dei har lagt til grunn ei for snever oppfatning av kva som er formålet med innhentinga av opplysningar og dermed kva som vil vere relevante opplysningar. Som nemnt ovanfor så er formålet med å innhente opplysningar om bruken av utanlandske betalingskort i Noreg å sikre rett skattlegging av norske skattyttarar som har inntekt og formue i utlandet, samt å avdekke personar som reelt sett oppheld seg i Noreg og som skulle skatta hit, men som hevdar å opphalde seg i utlandet. Departementet er av den oppfatning at dette er eit uttrykkeleg angitt formål som er sakleg grunna i verksemda til likningsstyresmaktene.

Departementet har vurdert om alle opplysningane som likningsstyresmaktene skal innhente hos innløysarane kan sjåast på som tilstrekkelige og relevante for formålet med behandlinga. Det har i denne sammenhengen vore vurdert, etter innspel frå Fornyings- og administrasjonsdepartementet, om det ved innhenting av opplysningar frå innløysarane kan innførast mellom anna beløpsgrenser eller former for anonymisering. Det har også vore vurdert om innhenting av opplysningar frå innløysarane i første omgang ikkje skulle innehalde namnet på brukarstadene, noe som ville gjort at opplysningane ikkje er personopplysningar, men at likningsstyresmaktene etter ei sortering av opplysningane kan innhente namnet på dei brukarstadene som vil vere aktuelle for den vidare kontrollen. Departementet er kome til at dette ikkje kan gjennomførast da dette i betydeleg grad vil svekke kontrollmoglegheitene for likningsstyresmaktene. For at likningsstyresmaktene skal kunne oppnå formålet med innhentinga, er det naudsynt at alle opplysningane leverast samla. På tidspunktet for innhentinga er all kortbruk knytt til utanlandske betalingskort aktuell for vidare kontroll. Det er berre gjennom eit samla bilete av transaksjonane at likningsstyresmaktene kan sjå kor lenge eit kort har

vore brukt, kor store beløp som er brukt, forbindelsar mellom forskjellige kort, brukarstader osv., som igjen gir grunnlag for å sortere ut dei transaksjonane som er aktuelle for vidare kontroll. På det neste stadiet, etter ei sortering av opplysningane, da likningsstyresmaktene innhentar opplysningar frå brukarstadene, vil nok berre ein liten del av opplysningane verte sett på som relevante. Det er som nemnt likevel slik at på tidspunktet for innhentinga frå innløysarane, så er alle opplysningar naudsynte og relevante i forhold til formålet. Etter departementet sin mening må dette vere avgjerande i forhold til personopplysningslova. Departementet vil understreke at når det gjeld opplysningar som ikkje vert brukt i den vidare kontrollen så vil desse bli behandla forsvarleg etter rutinar utarbeidd av Skattedirektoratet. Departementet vil her også peike på at likningsstyresmaktene sin kontrollverksemd regulerast av strenge teiepliktsføreseger, jf. likningslova § 3-13. Etter likningslova § 3-13 nr. 1 plikter dei tilsette i likningsetaten å hindre at uvedkomande får tilgang til eller kjennskap til det vedkomande får "vite om noens formues- eller inntektsforhold eller andre økonomiske, bedriftsmessige eller personlege forhold".

Datatilsynet stiller spørsmål ved om fødselsnummer kan leverast ut til likningsstyresmaktene med heimel i personopplysningslova § 12. Departementet vil her peike på at opplysningar frå innløysarane ikkje inneheld fødselsnummer eller andre eintydige identifikasjonsmidlar. Det er bakgrunnen for at likningsstyresmaktene må kontakte brukarstadene for å identifisere kortinnehavarane. Dei opplysningane som likningsstyresmaktene kan innhente hos brukarstadene kan innehalde fødselsnummer, men dette vil avhenge av korleis den enkelte brukarstaden registrerar opplysningar. Dersom brukarstaden har fødselsnummer, så må likningsstyresmaktene gjere ei konkret vurdering etter personopplysningslova § 12 om det er naudsynt å innhente fødselsnummer for å oppnå ein sikker identifisering.

Justis- og politidepartementet har stilt spørsmål ved om kontrolloppgåvene brukarstadene og innløysarane vert pålagte er underlagt meldeplikt etter personopplysningslova § 31. Departementet meiner at så lenge ikkje brukarstadene og innløysarane opprettar eit nytt registar eller liknande i samband med utlevering av dei aktuelle opplysningane til likningsstyresmaktene, så vil dei ikkje vere behandlingsansvarlege for opplysningane og dermed ikkje meldepliktige.

6.1.5 Økonomiske og administrative konsekvensar

I pkt. 6.6 i proposisjonen er det gjort greie for dei økonomiske og administrative konsekvensar av forslaget. Det vert vist til proposisjonen.

6.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sine forslag til endringar i likningslova § 6-3 nr. 3.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre deler Datatilsynets bekymring om personvernulempene ved en utlevering av overskuddsinformasjon. Disse medlemmer vil likevel støtte forslaget, men vil følge nøye med på utviklingen i tiden fremover.

7. ENDRINGAR I LIKNINGSLOVA FOR FISKE- OG FANGSTNÆRINGA

7.1 Samandrag

7.1.1 Innrapportering frå fiskesalslaga

7.1.1.1 VURDERINGAR FRÅ DEPARTEMENTET

Auka innsats for fastsetjing av riktig skattegrunnlag hos næringsdrivande er ei prioritert oppgåve i skatteetaten. Eit viktig verkemiddel i samband med dette er tiltak for meir effektivt kontrollarbeid. Likningslova er basert på at den einskilde skattytar uoppmoda skal gi nærare angitte opplysningar til likningsstyresmaktene (sjølvmeldingsprinsippet). Erfaringane viser at opplysningane som skattytar gir i sjølvmeldinga, ikkje alltid gir eit tilstrekkeleg grunnlag for rett fastsetjing av formue og inntekt. Dette er bakgrunnen for at likningslova i atskilleg utstrekning pålegg ulike tredjemenn å gi opplysningar om andre sine formues- og inntektstilhøve.

Kontrolloppgåver frå fiskesalslaga vil kunne bidra til å avdekkje inntekt som ikkje er oppgitt. Tilhøva i fiskerinæringa ligg til rette for ei slik oppgåveplikt. All fisk som vert omfatta av råfisklova skal omsetjast gjennom eller med godkjenning av godkjent salsorganisasjon (fiskesalslag). Kontrolloppgåvene skal gis i samband med omsetning i første ledd av råstoff (landa fisk), som deretter vert selt vidare og vert foredla i mange ledd fram til forbrukar. Rapportering av omsetning til skattestyresmaktene vil kunne ha stor preventiv effekt og leie til rett skatt og avgift i fiskerinæringa, etter mønster av den innrapporteringsordninga som har eksistert i landbruksnæringa i mange år. Dette kan bli ein ny giv for å få oversikt over marknaden og kontroll på førstehandsomsetninga i fisket. Dette vil igjen gjere det vanskelegare å drive med svart omsetning utanfor skatte- og avgiftsstyresmaktene sin kontroll. Kontrolloppgåver frå fiskesalslaga vil m.a. kunne brukast til skjønnsfastsetjing av omsetning og avdekking av avvik mellom påstanden til skattytaren og reell omsetning via fiskesalslaga. Kontrolloppgåvene vil også kunne avdekke einingar som omset gjennom fiskesalslag, men som

ikkje er registrerte i meirverdeavgiftsregisteret. Opplysningane i kontrolloppgåvene vil òg kunne vere formålstenelege for å vurdere om skattytar har tilstrekkeleg aktivitet for å oppnå særskilt frådrag for fiskarar etter skattelova § 6-60.

Ein stor del av tredjemannsopplysningane som vert levert ukraud etter likningslova kapittel 6, har dei siste åra gått frå å vere kontrolloppgåver til å danne grunnlag for skatteetaten si førehandsutfylte sjølvmelding. Når det gjeld innrapporteringane frå fiskesalslaga, ønskjer skatteetaten å vurdere preutfylling av sjølvmeldinga for næringsdrivande når kvaliteten på kontrolloppgåvene er god nok. Sjølve innrapporteringa vil i hovudsak vere knytt til organisasjonsnummer, og vil som for andre næringar følgje skatteetatens krav til personvern og tryggleik.

Forslaget går ut på at godkjent salsorganisasjon ukraud skal gi opplysningar om all omsetning av råfisk som i førstehand er omsett eller godkjent omsett gjennom salsorganisasjon. Så lenge omsetninga skjer gjennom salslaga, er det ikkje noko skilje mellom norske og utanlandske næringsdrivande. Det vil seie at også omsetning av fisk frå utanlandske fartøy i utgangspunktet skal innrapporterast.

7.1.1.2 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSAR

I pkt. 7.2.5 i proposisjonen er det gjort greie for dei økonomiske og administrative konsekvensane av forslaget. Det vert vist til proposisjonen.

7.1.1.3 FORSLAG FRÅ DEPARTEMENTET

Departementet foreslår ein heimel for å påleggje fiskesalslaga ukraud opplysningsplikt om verdien av all omsetning av råfisk som i første hand er omsett eller godkjent omsett gjennom salsorganisasjon. Etter som fiskerinæringa må betraktast som ei eiga næring, foreslår ein at føresegna om opplysningsplikt for fiskesalslaga vert teke inn som nr. 7 i likningslova § 6-3. Noverande nr. 7 og 8 vert endra til nr. 8 og 9. Det vert vist til forslag til endringar i likningslova § 6-3. Den nærare reguleringa av oppgåveplikta for fiskesalslaga vert fastsett i forskrift med heimel i likningslova § 6-16. Departementet foreslår at likningslova § 6-16 c vert endra slik at likningsstyresmaktene får heimel til å krevje opplysningane i maskinleseleg form. Ein viser til forslag til endringar i likningslova § 6-16 c. Det vert lagd opp til at fristen for innrapportering vert sett til 31. januar året etter inntektsåret.

Endringane vert foreslått å tre i kraft straks, men med verknad først for innrapportering av omsetning i 2009. Dei første innrapporteringane frå salslaga skal då sendast inn innan 31. januar 2010. Dette gir salslaga og skatteetaten god tid til å planleggje og iverksetje den nye innrapporteringsordninga.

7.1.2 *Gebyr ved for seint eller ikkje innlevert lønns- og trekkoppgåve innan fiske- og fangstverksemd*

Formålet med å påleggje gebyr er å ha eit effektivt sanksjonsmiddel for å få inn oppgåver i tide og med korrekte opplysningar. Dette må gjelde uavhengig av kven som er oppgavegivar. Som vist til i høyringsnotat er det ikkje tilsikta at fiske- og fangstnæringa skal ha særlege reglar på dette området. Sjølv oppgaveplikta er gamal også i denne næringa. Levering til rett tid er viktig mellom anna for at opplysningane skal kome med i førehandsutfylt sjølvmelding til dei lønstakarane som oppgåvene gjeld. Departementet foreslår difor at likningslova § 10-8 endrast slik at likningsstyresmaktene kan påleggje gebyr også ved for seint eller ikkje levert oppgåve frå arbeidsgivarar i fiske- og fangstverksemd. Fiske- og fangstnæringa vil dermed bli omfatta av den eksisterande gebyrordninga som gjeld for andre næringar.

Finansdepartementet er klar over at omgrepet "gebyr" ikkje er heilt treffande i denne samanheng. Departementet tek sikte på å gå gjennom skatte- og avgiftslovgivinga for å sjå på moglegheita til å utarbeide ein meir einsarta og hensiktsmessig omgrepsbruk når det gjeld reaksjonar for mellom anna for seint eller ikkje leverte oppgåver.

Departementet legg til grunn at forslaget ikkje vil ha monalege økonomiske og administrative konsekvensar.

7.2 **Merknader frå komiteen**

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sine forslag til endringar i likningslova §§ 6-3 nr. 7, 6-16 c og 10-8 nr. 1 første punktum.

8. **OMTALE AV SKATTEFRITAKET FOR GJENSIDIG BRANN- OG HUSDYRFORSIKRINGSSKAP**

8.1 **Samandrag**

I medhald av skattelova § 2-30 første ledd bokstav h nr.1 har gjensidig brann- og husdyrforsikringsselskap med plan som er stadfesta av Kongen, fritak for skatteplikt.

Skattefritaket skriv seg frå skattelova av 1911. Formålet den gong var å gjere det mogleg for føretaka å bygge opp fond for å dekkje framtidig skade medlemma kunne bli råka av og å halde rimelege premiar for å få så mange som mogleg til å forsikre seg. Føretaka som var aktuelle, var små og gjerne lokalt basert, hadde berre konsesjon til å drive brann- og husdyrforsikring og hadde ikkje inntekt som formål. På 1970-tallet vart det opna for at føretaka også kunne drive annan type forsikringsverksemd.

Skattefritaket i § 2-30 bokstav h nr. 1 er i dag aktuelt for ca. 20 registrerte føretak med konsesjon til å drive brann- og husdyrforsikringsverksemd.

Ein endeleg lagmannsrettsdom frå 2001 legg til grunn at gjensidig selskap, som er å rekne som brann- og husdyrforsikringsselskap, er utan skatteplikt for inntekt og formue for all si verksemd – også for anna verksemd enn brannforsikring. Lagmannsretten uttala at føresegna gir einskilde selskap skattefordelar framfor andre selskap som driv liknande verksemd, og at dette kan leie til konkurransefordelar, men legg til at ein eventuell endring her må vere ei oppgåve for lovgjevar.

Det er i dag mange og ulike aktørar som tilbyr brann- og/eller husdyrforsikringar. Også norske aksjeselskap som ikkje er omfatta av fritaket i § 2-30, tilbyr brannforsikring. EØS-avtalen gjer det dessutan mogleg for forsikringsselskap i andre EØS-land, med konsesjon til å drive slik verksemd der, å tilby sine tenester i Noreg. Dette kan gjerast gjennom norske dotterselskap, gjennom filial av det utanlandske selskapet eller som grenseoverskridande verksemd i Noreg. Verken norsk filial av utanlandsk verksemd eller grenseoverskridande verksemd treng konsesjon i Noreg, dersom selskapet har tilsvarande konsesjon i heimlandet (innanfor EØS). Heller ikkje utanlandske selskap som tilbyr sine tenester her etter nemnde reglar, er femna av skattefritaket i skattelova § 2-30 første ledd. Fritaket har følgjeleg element av særbehandling som kan vere vanskelege å foreine med krava etter EØS-avtalen.

Ved innføring av fritak for gjensidig brann- og husdyrforsikringsselskap, var det få aktørar på denne marknaden. Omsyna som grunn gav fritaket, dvs. å gjere det mogleg for selskapa å bygge opp fond, samt holde premiane låge slik at flest mogleg kunne forsikre seg, var langt meir aktuelle den gongen. Desse omsyna gjer seg ikkje gjeldande på same måten i dag. Dei aktuelle verksemdene har gjennom mange år bygd opp fond, slik at behovet for ytterlegere oppbygging av fond for å kunne halde gunstige vilkår for forsikringskundane ikkje lenger er til stades. I dag er behovet for brannforsikring allment akseptert og det er ikkje nødvendig med skattetiltak for å sikre at forsikringspremiene er så låge som mogleg.

Skattefritaket for gjensidig brann- og husdyrforsikringsselskap inneber ei uheldig konkurransevriding mellom ulike forsikringsselskap. I tillegg kan reglane vere problematiske på grunn av statsstøtteregulering etter EØS-avtalen. Føresegna er dessutan uklar, og den opphavlege grunngevinga for fritaket gjer seg ikkje gjeldande lenger. Departementet vil derfor vurdere å oppheve skattefritaket for gjensidig brann- og husdyrforsikringsselskap med verknad frå inntektsåret 2008, i samband med budsjettet for 2009.

8.2 Merknader frå komiteen

Komiteen tek omtalen til orientering.

9. OMTALE AV FORHOLDET MELLOM PENSJONSBEGREPET OG PERSON-INNTEKTSBEGREPET I SKATTELOVA

9.1 Samandrag

Til vanleg er pensjonsutbetalingar personinntekt i skattesystemet, med både netto- og bruttoskatteplikt. Dette gjeld både offentleg pensjon, tjenestepensjon opptent gjennom arbeid, og pensjon opptent gjennom kapitalinnskot og kapitalforvaltning i finansinstitusjon.

Skattedirektoratet gav 30. august 2007 ei bindande førehandsfråsegn om sal av selskapsandelar med delvis vederlag i form av pensjon til seljaren. I førehandsfråsegna var konklusjonen at terminbeløpa som seljar mottek som pensjon, skulle klassifiserast som pensjon utanfor arbeidsforhold. Terminbeløpa vil da berre bli skattlagde som alminneleg inntekt, ikkje som personinntekt med bruttoskattar.

Departementet ser at det kan vere eit visst grunnlag for ei slik tolking av gjeldande rett, og finn det naudsynt å vurdere ei anna løysing på området.

Etter departementet si meining talar sterke omsyn for at også pensjon som vert finansiert ved overdraging av verksemd og egedelar, vert skattlagd som personinntekt. Resultatet i den nemnde førehandsfråsegna kan gjere det mogleg å omgå den normale bruttoskatteplikta for pensjon, ved at pensjonsrettar vert knytt til sal av selskapsandelar. Også pensjon som er finansiert på denne måten, bør som annan pensjon vere både netto- og bruttoskattepliktig.

Departementet ønskjer med denne orienteringa til Stortinget å gjere det kjent at dei gjeldande reglane på området er til vurdering. Resultatet av vurderinga vil bli lagt fram for Stortinget i samband med budsjettet for 2009. Det kan bli aktuelt å gi eventuelle endringar verknad allereie frå inneverande år.

9.2 Merknader frå komiteen

Komiteen tek omtalen til orientering.

10. OPPRETNING AV FEIL OG KLARGJERING AV LOVTEKST

10.1 Samandrag

10.1.1 Endring i skattelova § 2-38 for å presisere at europeiske selskap og europeiske samvirkeforetak omfattast av fritaksmetoden

Ved lov av 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskap og lov av 30. juni 2006 nr. 50 om europeiske samvirkeforetak vart det gitt reglar om to nye fore-

taksformer. Lovene gjennomfører rådsforordning (EF) nr. 2157/2001 av 8. oktober 2001 om vedtektene for det europeiske selskap (SE) og rådsforordning (EF) nr. 1435/2003 om vedtektene for europeiske samvirkeforetak i norsk rett. Disse forordningane er ein del av EØS-avtalen og dermed bindande for Noreg.

For europeisk selskap med forretningskontor i Noreg gjeld allmennaksjelova tilsvarande så langt den passar. For europeisk samvirkeforetak med forretningskontor i Noreg gjeld samvirkelovgivinga så langt den passar. Selskapsformene svarer såleis i all hovudsak til allmennaksjeselskap og samvirkeforetak. Den vesentlege skilnaden er at selskapa skal kunne flytte hovudkontor innanfor EØS utan at dei må oppløysas og nystiftas.

I skattelova § 2-38 første ledd, som angir dei selskapa som omfattas av fritaksmetoden for skattlegging av aksjeinntekter, vises det mellom anna til skattelova § 2-2 første ledd bokstav a til d. Europeisk selskap og europeisk samvirkeforetak er ikkje særskilt nemnt i skattelova § 2-2 første ledd bokstav a til d. Dette inneber at det ikkje går klart fram at europeisk selskap og europeisk samvirkeforetak er omfatta av fritaksmetoden.

Etter departementet sitt syn bør det gå klart fram av skattelova § 2-38 første ledd at europeisk selskap og europeisk samvirkeforetak er omfatta av fritaksmetoden. Det vises til forslag til § 2-38 første ledd ny bokstav i og j.

10.1.2 Lov om likningsforvaltning

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning § 4-10 gjeld pålegg om å medverke til undersøkingar. Etter § 4-10 nr. 2 første punktum har "regnskapspliktig" skattytar plikt til å leggja fram rekneskapsbøker og dokument som nemnd i nr. 1 a utan omsyn til teieplikt.

Kven som er "regnskapspliktig" er definert i lov 17. juni 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 1-2. Ved lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) vart omgrepet "bokføringspliktig" innført. Dette er definert i bokføringslova § 2, og omfattar alle som har rekneskapsplikt, plikt til å levere næringsoppgåve etter likningslova eller omsetningsoppgåve etter meirverdiavgiftslova, samt dei skattestyresmaktene pålegg bokføringsplikt. Dette var tidlegare omfatta av omgrepet "regnskapspliktig", og følgde av rekneskapslova § 1-2, sjå Ot.prp. nr. 46 (2003–2004) s. 110.

Etter gjeldande rett er dermed omgrepet "bokføringspliktig" meir omfattande enn "regnskapspliktig", noko som betyr at likningslova § 4-10 nr. 2 har fått eit snevrare verkeområde enn før innføring av bokføringslova. Dette er ikkje tilsikta, og departementet foreslår at "regnskapspliktig" i likningslova

§ 4-10 nr. 2 første punktum vert endra til "bokføringspliktig".

Departementet viser til forslag til endring i likningslova § 4-10 nr. 2 første punktum.

10.1.3 Bokføringspålegg og tvangsmulkt på vilkår ved brot på bokføringslovgivinga

I lov 14. desember 2007 nr. 100 vart det vedtatt reglar i skattebetalingslova av 1952, meirverdiavgiftslova, likningslova og skattebetalingslova av 2005 som gir skatte- og avgiftsstyresmaktene heimel til å gi bokføringspålegg og fatte vedtak om tvangsmulkt på vilkår ved brot på bokføringslovgivinga. Reglane er sett i kraft.

Det er lagt opp til at retten til å klage skal følgje klagereglane i den lova som heimlar bokføringspålegget og vedtaket om tvangsmulkt, det vil seie anten skattebetalingslova av 1952, meirverdiavgiftslova, likningslova eller skattebetalingslova av 2005.

Bokføringspålegg og vedtak om tvangsmulkt på vilkår gitt med heimel i meirverdiavgiftslova er ikkje ein del av sjølve avgiftsberekinga etter meirverdiavgiftslova, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) side 180. Der er det vidare uttrykt: "Klage over vedtakene vil følge reglane i forvaltningsloven, slik at den bokføringspliktige kan klage til Skattedirektoratet". Forvaltningslova har reglar om klage over vedtak i § 29. Eit bokføringspålegg vil ikkje vere eit "vedtak" etter definisjonane i forvaltningslova § 2 bokstav a og bokstav b. Bokføringspålegg vil vere ein type prosessledande avgjerd, og det er ikkje heimel for å klage på denne typen avgjerd i forvaltningslova.

Det vil vere rett til å klage over bokføringspålegg gitt med heimel i skattebetalingslova av 1952, sjå § 47 b, likningslova, sjå § 3-6 og ny skattebetalingslov, sjå § 5-15. For at det også skal vere heimel til å klage over bokføringspålegg gitt med heimel i meirverdiavgiftslova, foreslår departementet eit nytt punktum i meirverdiavgiftslova § 46 a, som seier at klagereglane i likningslova § 3-6 gjeld tilsvarende ved klage over bokføringspålegg gitt med heimel i meirverdiavgiftslova. Departementet viser til forslag til nytt siste punktum i meirverdiavgiftslova § 46 a. Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks.

10.1.4 Lov om meirverdiavgift

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 50 andre ledd bokstav b og c er det tilvisingar til lov 14. juni 1985 nr. 61 om verdipapirhandel og lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmevling. Begge lovane er oppheva. I bokstav b vil rette tilvising no vere lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven). I bokstav c vil rette tilvising no vere lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmevling.

Departementet foreslår at tilvisingane til lovene vert retta opp og viser til forslag til endring av meirverdiavgiftslova § 50 andre ledd bokstav b og c.

10.1.5 Lov om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen

Etter lov om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen § 3 kan CO₂-avgifta "ikke trekkes fra ved beregning av produksjonsavgift etter petroleumsløven § 4-9".

Ved lov 27. juni 2003 nr. 68 vart lovføresegna i petroleumsløva § 4-9 flytta til petroleumsløva § 4-10, jf. Ot.prp. nr. 46 (2002–2003). I samband med lovendringa vart tilvisinga i CO₂-avgiftslova § 3 ved ein inkurie ikkje endra tilsvarende. Departementet foreslår at dette vert retta opp.

I nasjonalbudsjettet for 2000 vedtok Stortinget å gradvis avvikle produksjonsavgifta, jf. St.prp. nr. 1 (1999–2000) Skatte-, avgifts- og tollvedtak pkt. 3.25 og Budsjett-innst. S. nr. 1 (1999–2000) pkt. 6.25. I dag inneber dette at frådrag for CO₂-avgift ved bereking av produksjonsavgift ikkje er ei aktuell problemstilling.

Departementet viser til forslag til endring av lov om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen § 3. Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks.

10.1.6 Petroleumsskatteløva § 3 d tredje ledd

Reglane om finansielle postar i petroleumsskatteløva vart endra ved lov 15. desember 2006 nr. 75 med verknad frå inntektsåret 2007. Grunngevinga bak lovforslaget var å redusere tilpassingane til oljeselskapa, korrigere minstekapitalregelen og forenkle skattereglane (til dømes behandlinga etter petroleumsskatteløva § 10). Sjå Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) kapittel 9 for ei nærare utgreiing av lovforslaget.

Endringslova innførde mellom anna nye reglar om fordeling av finansielle postar mellom sokkel og land, jf. petroleumsskatteløva § 3 d. Etter dei nye reglane skal ein fastsetje skattefrådraget for rentekostnader og tilhøyrande valutaposter på renteberande gjeld basert på skattemessige verdiar av formuesobjekt tilordna sokkeldistriktet etter ein nærare regulert formel. Petroleumsskatteløva § 3 d tredje ledd angir dei fysiske og immaterielle driftsmidla tilordna sokkeldistriktet som ein skal rekne som formuesobjekt etter formelen. I Ot.prp. nr. 1. (2006–2007) pkt. 9.6.3 heiter det:

"I tillegg til nevnte realaktiva (og eventuell utvinningsstillatelse), foreslår departementet at også immateriell kapital i utgangspunktet skal inngå i sokkelgrunnlaget. Det gjelder for det første ervervede immaterielle formuesobjekt i utvinningsvirksomheten, med unntak av forretningsverdi. Videre skal

medtas aktiverte kostnader til forskning og utvikling etter skatteloven § 6-25. I Ot.prp. nr. 86 (2000–2001) er det gitt en nærmere redegjørelse og begrunnelse for å henføre disse driftsmidlene til sokkelgrunnlaget ved fordeling etter gjeldende regel i petroleumsskatteloven § 3 d. Det vises til gjennomgangen der, som har tilsvarende relevans i forhold til spørsmålet om hvilke formuesobjekter som skal medtas i sokkelgrunnlaget etter departementets forslag her."

Før lovendringa i 2006 synte petroleumsskattelova § 3 d tredje ledd bokstav b til skattelova § 14-40 bokstav a. Då petroleumsskattelova vart endra har koplinga til skattelova § 14-40 bokstav a ved ein inkurie falt ut av føresegna.

Slik petroleumsskattelova § 3 d tredje ledd bokstav b er utforma i dag, skal òg "[e]rvervet forretningsverdi med kostpris på 15 000 kroner eller høyre" tilordnes sokkeldistriktet ved bruk av formelen (skattelova § 14-40 første ledd bokstav b). Det er ikkje i samsvar med forslaget frå departementet, jf. Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) pkt. 9.6.3 som sitert ovanfor. Departementet viser òg til notat om finansielle postar i petroleumsskattelova som vart sendt på høyring 2. juni 2006.

Departementet foreslår å rette koplinga til skattelova § 14-40. Sjå forslag til endring av petroleumsskattelova § 3 d tredje ledd bokstav b.

Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2007.

10.1.7 Lov om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard

Frå 1. januar 2008 vart skatteetaten organisert i fem regionar, og kvar region fekk eit skattekontor som erstatta likningskontora, fylkesskattekontora, skattefutkontora og folkeregisteret i regionen. Den nye organiseringa er nærare forklart i Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) kapittel 3.

Reorganiseringa av skatteetaten kravde ei rekkje lovendringar. Mellom anna måtte alle føresegner der det vart vist til "likningskontor" og "likningsnemnd" endrast til "skattekontor" og "skatteklagenemnd". Departementet foreslår at dette også vert gjort i lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard.

Departementet viser til forslag til endringar i lov om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard §§ 3, 4, 5 og 6.

10.1.8 Lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skattelova)

I Ot.prp. nr. 31 (2007–2008), jf. Innst. O. nr. 46 (2007–2008), vart det føreslått endringar i overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga som vart vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

Endringane i overgangsreglane vart vedteke av Odelstinget 26. april og av Lagtinget 29. april 2008, jf. Besl. O. nr. 72 (2007–2008), og sanksjonert i statsråd 9. mai 2008.

Ved ein feil er det i forslaget og dermed også i vedtaket gjort endringar i del IX i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). Endringa skulle ha gjeldt del X i denne lova. Departementet foreslår at dette vert retta opp.

Departementet viser til forslag til endringar i del IX og X i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). Departementet foreslår at endringane vert sette i kraft straks.

10.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til Regjeringa sine forslag til endringar i skattelova § 2-38 første ledd bokstav i og j, likningslova § 4-10 nr. 2 første punktum, meirverdiavgiftslova § 46 a og 50 andre ledd bokstav b og c, lov om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen § 3, petroleumsskattelova § 3 d tredje ledd bokstav b, lov om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard §§ 3, 4, 5 og 6 og forslag til endringar i del IX tredje og femte ledd og del X tredje ledd i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skattelova).

11. ANDRE FORSLAG OG MERKNADER FRÅ KOMITEEN

11.1 Bustadsparing med skattefrådrag for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til Regjeringens manglende satsing på sparing, illustrert ved at vi nå har en negativ sparerate i Norge. Særlig er disse medlemmer kritiske til at man i så gode tider som nå ikke klarer å prioritere sparetiltak for ungdom til boligformål. Disse medlemmer mener at situasjonen på boligmarkedet for ungdom med begrenset økonomi burde være vel kjent for Regjeringen, og at spareviljen blant unge burde vært stimulert. Det ville også vært et bidrag til å dempe personlig forbruk og dermed dempe presset i økonomien og på renten. Disse medlemmer mener det årlige sparebeløpet bør økes til 20 000 kroner og at det maksimale beløp bør dobles slik at øverste grense blir 200 000 kroner.

Disse medlemmer viser til sine forslag om økte bevilgninger med 75 mill. kroner for å øke sparebeløpene i BSU-ordningen under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer derfor følgende forslag:

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 200 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet i sitt alternative budsjett for 2008 foreslo å øke satsene for BSU uten å få flertall for dette. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

11.2 Fritak for formuesskatt for forskningsinstitutt som mottek statleg basisløyving – tilbakeverkande kraft

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at forskningsinstitutter organisert som stiftelser og som mottar statlig basisbevilgning, ble fritatt for formuesskatt fra og med inntektsåret 2008, jf. Innst. O. nr. 1 (2007–2008). Disse medlemmer støttet dette forslaget. Disse medlemmer mener at fritaket bør gis med tilbakevirkende kraft fra og med inntektsåret 2001, og viser til begrunnelse for dette i Dokument nr. 8:64 (2007–2008) og Innst. S. nr. 257 (2007–2008).

Disse medlemmer vil derfor fremme følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-36 femte, sjette og syvende ledd gis tilbakevirkende kraft fom. inntektsåret 2001."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Dokument nr. 8:64 (2007–2008), om fritak for skatt for forskningsinstitutter som mottar basisbevilgning fra staten, nylig ble behandlet i Stortinget. Disse medlemmer viser også til at Fremskrittspartiet under behandlingen av denne sak argumenterte for og støttet forslag om skattefritak for forskningsinstitutter. Siden dette for-

slaget ble nedstemt, ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

11.3 Skattefritak for forskningsinstitutt

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at skattefritak bare gjelder formuesskatt fra og med 2008 og ikke er et generelt skattefritak. Disse medlemmer er av den oppfatning at skatteloven må endres slik at forskningsaktivitet heller ikke skal inntektsbeskattes slik praksis har vært de siste 50 årene og viser til begrunnelse for dette i Dokument nr. 8:64 (2007–2008) og Innst. S. nr. 257 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-30 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning fra staten, jf. retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatteplikt for formue i og inntekt fra instituttets forskningsaktiviteter. Fritaket for formuesskatt omfatter eiendeler som hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktiviteter. Et beløp som svarer til det samlede fritatte skattebeløpet etter foregående punktum skal overføres fra forskningsinstituttets økonomiske aktiviteter til instituttets ikke-økonomiske aktiviteter.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2001."

11.4 Arbeidsgjevar si dekning av behandlingsutgifter til tilsette under sjukdom og til dekning av behandlingforsikringar

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at Regjeringen tidligere har fjernet skattefritaket for arbeidsgivers dekning av behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingforsikringer. I et meget stramt arbeidsmarked hvor det samtidig er høyt sykefravær, fremtrer dette som lite gjennomtenkt, da en slik ordning vil kunne bidra til å få ansatte raskere tilbake i arbeid.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at det var Fremskrittspartiet som fikk gjennomslag for at skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingforsikringer ble inn-

ført. Disse medlemmer vil arbeide for at denne ordningen blir gjeninnført. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sine forslag om økte bevilgninger med 10 mill. kroner for å gjeninnføre skattefritak for arbeidsgiverbetalte behandlingsutgifter under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008."

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til sine forslag om økte bevilgninger med 20 mill. kroner for å gjeninnføre skattefritak for arbeidsgiverbetalte behandlingsutgifter under kap. 5501 post 72 i Inst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.5 Arveavgift av næringsformue

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at mange familieeide små og mellomstore bedrifter står

foran generasjonsskifter i årene som kommer. Disse medlemmer mener det er viktig at neste generasjon stimuleres til å videreføre og videreutvikle familiebedriftene, til beste for ansatte, lokalsamfunn og for verdiskapingen i samfunnet. Arveavgiften oppleves av mange som en belastning i denne fasen. Disse medlemmer mener derfor at betaling av arveavgift må utsettes og kunne nedskrives over en periode på 10 år dersom neste generasjon velger å drive videre. Etter disse medlemmers oppfatning er dette god næringspolitikk, men også god distriktspolitikk, da svært mange familieeide bedrifter befinner seg i distrikts-Norge.

Disse medlemmer mener at familieeide bedrifter bør få en utsettelse med å betale arveavgift i inntil 10 år og samtidig få en nedsettelse av arveavgiften med en tiendedel for hvert år bedriften drives videre og fremmer derfor følgende forslag:

"I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endringer:

Ny § 4 A skal lyde:

§ 4 A. Betinget avgiftsfrihet ved arv og gave av næringsvirksomhet

(1) Arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, skal være fritatt fra arveavgift. Dersom arvingen eller mottakeren eier de mottatte eiendelene og rettighetene, andelene eller aksjene i mindre enn 10 år fra tidspunktet da rådigheten anses ervervet i henhold til § 9 og § 10, bortfaller eller begrenses fritaket etter første punktum i medhold av reglene i femte ledd.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap før rådighetsåret; og
- b) overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 pst. av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragers ektefelle eller samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet

i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av § 11 A, legges verdien etter § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal fritaksordningen etter denne paragraf gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under fritaksordningen etter denne paragraf fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Dersom arvingen eller mottakeren dør, gir bort eller realiserer mer enn 50 pst. av de mottatte aksjene eller andelene, og dette skjer mindre enn 10 år fra det tidspunktet da rådigheten over midlene i henhold til § 9 og § 10 anses ervervet, bortfaller en andel av avgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum. For enkeltpersonforetak bortfaller en andel av arveavgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum ved død eller dersom virksomheten i det vesentlige opphører. Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller andeler. Det skal ikke beregnes rente som følge av utsatt plikt til å svare avgift etter denne paragraf.

(6) Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved arv eller gave til en ektefelle, arving eller gavemottaker, som selv har rett til betinget avgiftsfrihet etter denne paragraf, kan vedkommende ektefelle, arving eller gavemottaker overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen. Tilsvarende gjelder ved salg til person som nevnt i arveloven §§ 1-4.

§ 20 A oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2008 eller senere."

11.6 Arveavgift av familieeigedommar og auka botnfrådrag

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener at arveavgiften bør skjerme de eiendommer som har vært i familiens eie i generasjoner, og som arvingene ønsker å videreføre. Videre mener disse medlemmer at bunnfradraget må settes slik at det skjermer relativt små formuer og gaver fra arv. Disse medlemmer viser til at man de siste årene stadig har sett oppslag om prisrekorder på omsetning av både boliger og fritidsboliger i attraktive områder mange steder i landet. Disse medlemmer viser til at det sterkt økte prisnivå rammer vanlige mennesker med vanlige inntekter hardt når man arver en familieeiendom som man ønsker å beholde, men kanskje ikke greier det på grunn av avgiftsbelastningen.

På denne bakgrunn fremmer derfor disse medlemmer følgende forslag:

"I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endring:

Ny § 20 B skal lyde:

§ 20 B. Betalingsutsettelse ved arv og gave av boligeiendom og fritidsbolig

(1) Ved arv og gave av boligeiendom eller fritidsbolig som nevnt i henholdsvis skatteloven § 9-3 annet ledd og skatteloven § 9-3 tredje ledd, kan arving etter gavemottaker kreve utsettelse med betaling av avgift, når arving etter gavemottaker:

- a) er giverens eller arvelaterens livsarving, eller barn av giverens eller arvelaterens livsarving; og
- b) tar boligeiendommen eller fritidsboligen i bruk som egen bolig eller fritidsbolig uten ugrunnet opphold etter ervervet.

(2) Hvor arving eller gavemottaker også mottar verdier som ikke faller inn under reglen i første ledd, skal betalingsutsettelsen gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på boligeiendommen eller fritidsboligen. Nettoverdiene som omfattes av regelen i første ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingen eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra forholdsmessig etter for-

holdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første ledd og bruttoverdiene som faller utenfor.

(3) Betalingsutsettelse for avgift etter denne paragraf, gjelder inntil arving etter gavemottaker dør, gir bort eller realiserer hele eller deler av boligeiendommen eller fritidsboligen. Overføres eiendommen ved dødsfall og en arving som selv har rett til betalingsutsettelse etter denne paragraf, overtar ansvaret for avdødes avgiftsgjeld, kan vedkommende arving overta avdødes rettigheter og plikter knyttet til betalingsutsettelsen. Når betalingsutsettelsen opphører, skal avgiftsbeløpet betales innen tre måneder.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2008 eller senere."

Disse medlemmer mener generelt at bunnfradragene i arveavgiftsberegningen har stått uregulert alt for lenge, og ikke har fulgt verdiutviklingen ellers i samfunnet. Disse medlemmer mener at en økning av bunnfradraget fra det nåværende 250 000 kroner til 500 000 kroner vil redusere noe av etterslepet i regulering. Det vises til merknad og forslag i Innst. S. nr. 270 (2007–2008) pkt. 2.5.18.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet i sitt alternative budsjett for 2008 foreslo å øke bunnfradraget for arveavgift fra 250 000 kroner til 500 000 kroner uten å få gjennomslag for dette. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet, ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

11.7 Skattefrådrag – Individuell livrente

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Dokument nr. 8:34 (2006–2007) hvor disse medlemmer foreslår å en ny individuell pensjonssparing med skattefradrag (IPS) inntil 1 G og gjeninnføring av regelverket som gjaldt før 1. januar 2007, når det gjaldt livrente. Disse medlemmer mener at sparingen er for lav i Norge og vil derfor i fremtidige budsjettbehandlinger arbeide for at sparestimulerende ordninger blir styrket. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet, ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at sparingen i Norge er lav sammenlignet med andre europeiske land. Stimulering til sparing generelt og pensjonssparing spesielt, er viktig fordi folk på den måten bidrar til å ta ansvar for

eget liv og fremtid og sikrer seg frihet til å gjøre flere egne valg. Disse medlemmer mener at Regjeringen går i feil retning ved å fjerne sparestimulerende tiltak hvor økt sparing kunne bidratt til dempet press i det private forbruk og gjennom det bidratt til å dempe presset på renten. Disse medlemmer ønsker at regelverket for individuell livrentesparing gjeninnføres.

Disse medlemmer viser til sine forslag om økte bevilgninger med 40 mill. kroner for å gjeninnføre skattefritak for individuell livrente under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-2 annet ledd oppheves. Tredje ledd blir annet ledd.

§ 4-3 annet ledd oppheves.

§ 4-16 overskrift og første ledd første punktum skal lyde:

§ 4-16. Livsforsikringspolise.

Verdien av livsforsikringspolise som ikke omfattes av § 4-2 første ledd, jf. § 4-2 annet ledd, settes til gjenkjøpsverdien.

Overgangsregel til skatteloven § 4-2 annet ledd (jf. lov 15. desember 2006 nr. 81 del VII) oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.8 Fritak for meirverdiavgift for el-bilar

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil foreslå at utleie av batteri til el-biler fritas for merverdiavgift som et tiltak for å øke attraktiviteten til disse bilene i forbrukermarkedet. For å stimulere til økt bruk av el-biler foreslår disse medlemmer at det blir fritak for merverdiavgift for batteriskifte i og leasing av el-biler.

Disse medlemmer viser til at Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre foreslår økte bevilgninger med 2 mill. kroner for å finansiere slike fritak under kap. 5521 post 70 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 16 første ledd nr. 14 nytt annet punktum skal lyde:

Fritaket omfatter også utleie av batteri til kjøretøy, og batteriskifte i og leasing av kjøretøy som nevnt i første punktum.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.9 Arbeidsgjevar si dekning av kollektivreiser

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til sine merknader i Innst. S. nr. 270 (2007–2008) om å snu om på dagens praksis hvor gratis parkering på arbeidsgivers område i sentrale byområder ikke fordelsbeskattes, mens arbeidsgivers dekning av kollektivreiser for sine arbeidstakere til/fra jobb ikke blir det. Det er en praksis som ikke kan forsvares verken fra et miljømessig eller fordelingspolitisk ståsted. Dette medlem viser til at Kristelig Folkeparti i sitt alternative reviderte budsjett har lagt inn midler til å kunne ta bort fordelsbeskatning av arbeidsgivers dekning av arbeidsreiser med kollektivtrafikk når årskostnaden ved dette overstiger reisefradraget. På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan også gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av kostnad til barnehage for ansattes barn og dekning av kostnad til kollektivtransport på arbeidsreise.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008."

11.10 Betre sosiale ordninger for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at selvstendige næringsdrivende fra og med 1. juli 2008 har rett til svangerskapspengene og foreldrepenger fra folketrygden med 100 pst. dekning (inntil 6 G), riktignok finansiert av økt trygdeavgift for den samme gruppen. Disse medlemmer viser til at disse

medlemmer gikk imot denne økte trygdepemien i sine alternative statsbudsjett for 2008

Disse medlemmer ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk som virker. Disse medlemmer vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis samme sosiale rettigheter som andre arbeidstakere. En rekke gründere og entreprenører starter i det små med egen virksomhet. Det er derfor behov for at denne gruppen likestilles med hensyn til trygderettigheter når det gjelder omsorg for egne barn og sykdom under svangerskap. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil våge og evne å starte egen arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved sykdom under svangerskap og omsorg for små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger. For å få full godtgjørelse i permisjonstiden i dag må selvstendig næringsdrivende tegne egne forsikringer, forsikringer som er forholdsvis kostbare og medfører en belastning som svekker rekrutteringen til slik virksomhet. Disse medlemmer mener at dagens trygdeordninger for denne gruppen ikke legger til rette for en kombinasjon av småbarnsomsorg og yrkesaktivitet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener at selvstendig næringsdrivende i tillegg til de rettigheter som er gjeldende fra 1. juli 2008, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, skal gis rett til:

- 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G).
- 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G).
- 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger (inntil 6 G).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykemeldingsdag.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger en oppfølging i form av legebeseøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra 1. dag med 100 pst. av sykepengeregnet.

§ 9-16 nytt andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengeregnet som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent som ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008."

Komiteens medlem fra Venstre viser til at Venstre foreslår økte bevilgninger med 48 mill. kroner for å reversere økte trygdeavgifter for selvstendig næringsdrivende under kap. 5700 post 71 og samlet 10,8 mill. kroner for å bedre sosiale rettigheter under kap. 2650 postene 71 og 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti fremmer følgende forslag:

"I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykemeldingsdag.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger en oppfølging i form av legebeseøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra 1. dag med 100 pst. av sykepengeregnet.

§ 9-16 nytt andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengeregnet som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent som ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. oktober 2008."

11.11 Rett til næringsfradrag for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Stortinget nylig har behandlet Dokument 8:52 (2007–2008) om å innføre rett til et næringsfradrag for selvstendig næringsdrivende, og disse medlemmer der gikk inn for å pålegge Regjeringen å utrede et slikt fradrag. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet, ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

Komiteens medlem fra Venstre viser til skattereformens mål om et enklere og flatere skattesystem, med tilnærming av skattesatser mellom arbeid og kapital og færre fradrag. Dette medlem støtter helhjertet opp om disse hovedretningslinjer, og mener at antallet fradrag må begrenses og at fradrag som bare er knyttet til enkeltgrupper uten saklig

begrunnelse må reduseres og etter hvert avskaffes. De mest målrettede fradragene vil være store bunnfradrag eller minstefradrag som tar høyde for at det av ulike årsaker finnes en rekke utgifter som kan betraktes som utgifter til inntekts ervervelse, og som dermed ikke skal skattlegges. Mens det for vanlige lønsmottakere til dels er tatt høyde for dette, må selvstendig næringsdrivende dokumentere alle utgifter som går til fradrag på skattbar inntekt. For svært mange dreiser dette seg om mange småutgifter som må dokumenteres, med den merbelastning det har i form av tid som går med til denne type unødvendig papirarbeid. Dette medlem foreslår derfor en rett til å gi selvstendig næringsdrivende mulighet til å velge et bunnfradrag på linje med, og i samme omfang som, vanlige arbeidstageres rett til minstefradrag. Dette medlem viser videre til Dokument nr. 8:52 (2007–2008) om å innføre rett til et næringsfradrag for selvstendig næringsdrivende for nærmere beskrivelse og argumentasjon for forslaget.

Dette medlem viser til at det ikke har vært mulig for Finansdepartementet å beregne de økonomiske konsekvensene av forslaget. Sjablonmessig foreslår Venstre derfor å øke bevilgninger med 50 mill. kroner for å innføre en rett til et slikt fradrag under kap. 5501 post 72 i Innst. S. nr. 270 (2007–2008).

Dette medlem fremmer følgende forslag:

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-31 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis minstefradrag i brutto virksomhetsinntekt til selvstendig næringsdrivende etter § 5-30.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.12 Auka saldoavskrivning i saldogruppe c

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Dokument nr. 8:122 (2007–2008), representantforslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Gjermund Hagesæter og Ketil Solvik-Olsen om gjennomgang av skattemessige avskrivningssatser, nylig er fremmet og skal behandles endelig høsten 2008. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet, ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme forslag om forbedrede avskrivningssatser i denne innstilling.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at etter gjeldende regler kan saldo for driftsmidler i saldogruppe c (vogntog, varebil mv.) avskrives med inntil 20 pst. Disse medlemmer viser

til at det nå generelt er gode tider i norsk næringsliv, og at det da er viktig å stimulere næringslivet og særlig de transportavhengige bransjer til nyinvesteringer som kan gi bedrifter økt lønnsomhet og samfunnet miljøgevinster.

Disse medlemmer vil derfor gå inn for at avskrivningssatsen i saldogruppe c økes til 25 pst. og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav c skal lyde:

c. Vogntog, varebiler m.v. - 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008."

11.13 Halv arbeidsgjevaravgift for lærlingar

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at det er stor mangel på arbeidskraft i mange bransjer, samtidig som frafallet i videregående skole er for stort og en del ungdom også har problemer med å komme inn i arbeidsmarkedet. Disse medlemmer mener det vil stimulere bedriftenes interesse for å ta inn ungdom til opplæring hvis man reduserer arbeidsgiveravgiften for lærlingar.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 23-2 sjette ledd skal lyde:

Det skal betales arbeidsgiveravgift med halv sats av lønn og annen godtgjørelse til lærlingar, jf. opplæringslova § 4-1 første ledd første punktum.

Nåværende § 23-2 sjette til trettende ledd blir syvendte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008."

11.14 Frådrag for gåver til frivillige organisasjonar

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet i sitt alternative budsjett for 2008 foreslo å øke skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner uten å få gjennomslag for dette. På bakgrunn av at dette bare

er en revidering av budsjettet ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor er en sektor av stor samfunnsmessig verdi. Skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner har vært en positiv bidragsyter til en betydelig vekst i gavene til frivillige organisasjoner. Fradraget har fungert som en katalysator for mer frivillighet. Dette medlem finner det oppsiktsvekkende at Regjeringen siden den tiltrådte, ikke har funnet råd til å øke fradraget med en eneste krone. Dette medlem foreslår at dette fradraget skal økes fra 12 000 til 18 000 kroner.

Dette medlem fremmer derfor følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 18 000 kroner årlig.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.15 Fradrag i skatt for arbeidstakere som er 62 eller 63 år

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener det er viktig med stimulerings tiltak for å få flere i denne aldersgruppen til å jobbe. Dette medlem mener at et direkte skattefradrag for arbeidstakere i disse aldersgrupper vil være et virkningsfullt tiltak. Dette medlem vil peke på at en ordning med direkte skattefradrag for personer i aldersgruppen 62 til 63 år under forutsetning av at man ikke mottar pensjon eller trygd i tillegg til lønnsinntekt, vil være et virkningsfullt tiltak for å få flere fra denne aldersgruppen i arbeid.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

"I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1 Fradrag i skatt for arbeidstakere som er 62 eller 63 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og tryg-

deavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år.

Det gis bare fradrag etter første punktum for personlig skattyter som ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattelegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008."

11.16 Avkorting av alderspensjon mot inntekt

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at Regjeringen fjernet taket på hvor mye den enkelte pensjonist mellom 67 og 68 år kan tjene før pensjonen blir redusert i forbindelse med statsbudsjettet for 2008. Disse medlemmer er imidlertid forundret over at Regjeringen ikke samtidig fjernet avkortingen for pensjonister mellom 68 og 70 år.

Med dagens regler kan pensjonister over 68 år bare tjene 2 G før pensjonen blir avkortet. For hver krone den enkelte pensjonist tjener utover dette beløpet blir pensjonen avkortet med 40 øre. Dette betyr at den effektive skatt på inntekter over 2 G kan bli opp mot 80–90 pst. Det sier seg selv at med slike skattesatser vil mange som i utgangspunktet kunne tenkt seg å jobbe noen år til, likevel velge å tre ut av arbeidslivet pga. at man vil ha svært lite økonomisk utbytte av å jobbe noen år ekstra. Med dagens arbeidsmarked tror disse medlemmer at en fullstendig fjerning av taket på 2 G vil bety at langt flere pensjonister over 68 år ønsker å jobbe mer, slik at økte skatteinntekter vil overstige provenytapet som oppstår på grunn av redusert trekk i pensjon, men registrerer at Regjeringen er av en annen oppfatning.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre fremmer følgende forslag:

"I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endring:

§ 19-6 skal lyde:

§ 19-6. Alderspensjon mellom 67 og 70 år

Før alderspensjonisten har fylt 67 år, ytes pensjonen på grunnlag av rettigheter som vedkommende har opparbeidet til og med det året han eller hun fyller 66 år. Rettigheter som vedkommende opparbeider deretter, regnes med først når han eller hun fyller 70 år. Dersom ligningen for det året pensjonisten fyller 66 år ikke foreligger når alderspensjonen innvilges, settes poengtallet for dette året lik det poengtallet

som er fastsatt for det foregående året. Pensjonen omregnes etter det poengtallet som er fastsatt for det året pensjonisten fylte 66 år først når han eller hun fyller 70 år.

Alderspensjonen til person over 67 år skal ikke reduseres pga. pensjonsgivende inntekt.

Departementet gir forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragrafen, herunder regler om fastsetting av inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet både i sitt alternative budsjett for 2008 og i Dokument nr. 8:68 (2007–2008) foreslo å også fjerne avkortningen for pensjonister mellom 68 og 70 år uten å få gjenomslog for dette. På bakgrunn av at dette bare er en revidering av budsjettet ser ikke disse medlemmer det som naturlig å fremme et slikt forslag på nytt i denne innstilling.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at løftene om å fjerne avkortningen bør oppfylles i inneværende budsjettår. Samtidig legges til grunn at NAV vil måtte trenge noen tid for å kunne gjennomføre dette på en forsvarlig måte. Dette medlem foreslår derfor at virkningsdatoen for en slik fjerning av avkortningen for 68- og 69-åringene settes til 1. oktober 2008.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

"I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 19-4 annet og tredje ledd oppheves.

§ 19-6 annet, tredje og fjerde ledd oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra og med 1. oktober 2008."

12. FORSLAG FRÅ MINDRETAL

Forslag frå Framstegspartiet, Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) skal ikrafttredelsesbestemmelsen i III første ledd lyde:

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

Forslag frå Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre:

Forslag 2

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endringer:

Ny § 4 A skal lyde:

§ 4 A. Betinget avgiftsfrihet ved arv og gave av næringsvirksomhet

(1) Arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, skal være fritatt fra arveavgift. Dersom arvingen eller mottakeren eier de mottatte eiendelene og rettighetene, andelene eller aksjene i mindre enn 10 år fra tidspunktet da rådigheten anses ervervet i henhold til § 9 og § 10, bortfaller eller begrenses fritaket etter første punktum i medhold av reglene i femte ledd.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap før rådgivningsåret; og
- b) overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 pst. av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragere ektefelle eller samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av § 11 A, legges verdien etter § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal fritaksordningen etter denne paragraf gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under fritaksordningen etter denne paragraf fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Dersom arvingen eller mottakeren dør, gir bort eller realiserer mer enn 50 pst. av de mottatte aksjene eller andelene, og dette skjer mindre enn 10 år fra det tidspunktet da rådigheten over midlene i henhold til § 9 og § 10 anses ervervet, bortfaller en andel av avgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum. For enkeltpersonforetak bortfaller en andel av arveavgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum ved død eller dersom virksomheten i det vesentlige opphører. Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller andeler. Det skal ikke beregnes rente som følge av utsatt plikt til å svare avgift etter denne paragraf.

(6) Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved arv eller gave til en ektefelle, arving eller gavemottaker, som selv har rett til betinget avgiftsfrihet etter denne paragraf, kan vedkommende ektefelle, arving eller gavemottaker overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen. Tilsvarende gjelder ved salg til person som nevnt i arveloven §§ 1-4.

§ 20 A oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2008 eller senere.

Forslag 3

I

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 16 første ledd nr. 14 nytt annet punktum skal lyde:

Fritaket omfatter også utleie av batteri til kjøretøy, og batteriskifte i og leasing av kjøretøy som nevnt i første punktum.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag 4

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-30 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning fra staten, jf. retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatteplikt for formue i og inntekt fra instituttets forskningsaktiviteter. Fritaket for formuesskatt omfatter eiendeler som hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktiviteter. Et beløp som svarer til det samlede fritatte skattebeløpet etter foregående punktum skal overføres fra forskningsinstituttets økonomiske aktiviteter til instituttets ikke-økonomiske aktiviteter.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2001.

Forslag 5

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 pst. av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 150 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag 6

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 200 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag 7

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-36 femte, sjette og syvende ledd gis tilbakevirkende kraft fom. inntektsåret 2001.

Forslag frå Framstegspartiet:*Forslag 8*

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 6-60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 pst. av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 160 000 kroner.

§ 6-61 første ledd skal lyde:

(1) Sjøfolk gis fradrag med inntil 30 pst. av inntekten ombord, begrenset til 160 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag frå Høgre og Venstre:*Forslag 9*

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endring:

Ny § 20 B skal lyde:

§ 20 B. Betalingsutsettelse ved arv og gave av boligeiendom og fritidsbolig

(1) Ved arv og gave av boligeiendom eller fritidsbolig som nevnt i henholdsvis skatteloven § 9-3 annet ledd og skatteloven § 9-3 tredje ledd, kan arving etter gavemottaker kreve utsettelse med betaling av avgift, når arving etter gavemottaker:

- a) er giverens eller arvelaterens livsarving, eller barn av giverens eller arvelaterens livsarving; og
- b) tar boligeiendommen eller fritidsboligen i bruk som egen bolig eller fritidsbolig uten ugrunnet opphold etter ervervet.

(2) Hvor arving eller gavemottaker også mottar verdier som ikke faller inn under reglen i første ledd, skal betalingsutsettelsen gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på boligeiendommen eller fritidsboligen. Nettoverdiene som omfattes av regelen i første ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingen eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første ledd og bruttoverdiene som faller utenfor.

(3) Betalingsutsettelse for avgift etter denne paragraf, gjelder inntil arving etter gavemottaker dør, gir bort eller realiserer hele eller deler av boligeiendommen eller fritidsboligen. Overføres eiendommen ved dødsfall og en arving som selv har rett til betalingsutsettelse etter denne paragraf, overtar ansvaret for avdødes avgiftsgjeld, kan vedkommende arving overta avdødes rettigheter og plikter knyttet til betalingsutsettelsen. Når betalingsutsettelsen opphører, skal avgiftsbeløpet betales innen tre måneder.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2008 eller senere.

Forslag 10

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er syk-meldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykemeldingsdag.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger en oppfølging i form av legebepok mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra 1. dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 nytt andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent som ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008.

Forslag 11

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endring:

§ 19-6 skal lyde:

§ 19-6. Alderspensjon mellom 67 og 70 år

Før alderspensjonisten har fylt 67 år, ytes pensjonen på grunnlag av rettigheter som vedkommende har opparbeidet til og med det året han eller hun fylte

66 år. Rettigheter som vedkommende opparbeides deretter, regnes med først når han eller hun fyller 70 år. Dersom ligningen for det året pensjonisten fylte 66 år ikke foreligger når alderspensjonen innvilges, settes poengtallet for dette året lik det poengtallet som er fastsatt for det foregående året. Pensjonen omregnes etter det poengtallet som er fastsatt for det året pensjonisten fylte 66 år først når han eller hun fyller 70 år.

Alderspensjonen til person over 67 år skal ikke reduseres pga. pensjonsgivende inntekt.

Departementet gir forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragrafen, herunder regler om fastsetting av inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008.

Forslag 12

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endring:

§ 23-2 sjette ledd skal lyde:

Det skal betales arbeidsgiveravgift med halv sats av lønn og annen godtgjørelse til lærlinger, jf. opplæringslova § 4-1 første ledd første punktum.

Nåværende § 23-2 sjette til trettende ledd blir syvende til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008.

Forslag 13

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-2 annet ledd oppheves. Tredje ledd blir annet ledd.

§ 4-3 annet ledd oppheves.

§ 4-16 overskrift og første ledd første punktum skal lyde:

§ 4-16. Livsforsikringspolise.

Verdien av livsforsikringspolise som ikke omfattes av § 4-2 første ledd, jf. § 4-2 annet ledd, settes til gjenkjøpsverdien.

Overgangsregel til skatteloven § 4-2 annet ledd (jf. lov 15. desember 2006 nr. 81 del VII) oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag frå Høgre:*Forslag 14*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008.

Forslag 15

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav c skal lyde:

c. Vogntog, varebiler m.v. - 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2008.

Forslag frå Kristeleg Folkeparti og Venstre:*Forslag 16*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag frå Kristeleg Folkeparti:*Forslag 17*

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykemeldingsdag.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger en oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra 1. dag med 100 pst. av sykepengeregnet.

§ 9-16 nytt andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent som ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

§ 19-4 annet og tredje ledd oppheves.

§ 19-6 annet, tredje og fjerde ledd oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. oktober 2008.

Forslag 18

I

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan også gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av kostnad til barnehage for ansattes barn og dekning av kostnad til kollektivtransport på arbeidsreise.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2008.

Forslag 19

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 18 000 kroner årlig.

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1 Fradrag i skatt for arbeidstakere som er 62 eller 63 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år.

Det gis bare fradrag etter første punktum for personlig skattyter som ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

Forslag frå Venstre:*Forslag 20*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-31 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis minstefradrag i brutto virksomhetsinntekt til selvstendig næringsdrivende etter § 5-30.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

13. TILRÅDING FRÅ KOMITEEN

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står ovanfor, og rår Odelstinget til å gjøre slike

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard

I lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard gjer ein følgjande endringar:

I

§ 3 første ledd andre punktum skal lyde:

Boken innsendes til *skattekontoret* innen 31 desember, ledsaget av de bevisligheter, departementet foreskriver.

§ 3 andre ledd siste punktum skal lyde:

Avskrift av regnskapet innsendes til *skattekontoret* innen 31 desember.

§ 4 første ledd første punktum skal lyde:

Skattekontoret beregner avgiften og i tilfelle de beløp for hvilke produsentene er medansvarlige på grunnlag av de meddelte opgaver.

§ 4 andre ledd første punktum skal lyde:

Undlater den avgiftspliktige å føre eller til bestemt tid å innsende boken med bilag til *skattekontoret*, eller undlater han å etterkomme en opfordring fra ligningsmyndighetene for Svalbard om å meddele opplysninger, taper han retten til å inngi klage, medmindre han godtgjør omstendigheter, som finnes fyldestgjørende til undskyldning for forsømmelsen.

§ 5 skal lyde:

Når avgiften er beregnet skal *skattekontoret* sende beregningen i rekommandert brev til den opgitte adresse i Norge for den avgiftspliktige selv (i tilfelle både utskiber og produsent) eller hans fullmektig. Har en avgiftspliktig, som ikke er hjemmehørende i Norge, undlatt å opgi fullmektig, utlegges brevet til avhentning på *skattekontoret*.

Klage over beregningen må være innkommet til *skattekontoret* innen 6 uker fra den dag, da beregningen i overensstemmelse med forrige ledd blev sendt den avgiftspliktige eller hans fullmektig eller utlagt

på *skattekontoret*. Dog kan ligningsmyndighetene på andragende innrømme forlengelse av klagefristen.

Klager, som ikke helt imøtekommes av *skattekontoret*, skal det oversende til *skatteklagenemnda* for Svalbard til avgjørelse. Før avgjørelse treffes skal der gis den avgiftspliktige anledning til fornyet uttalelse.

§ 6 første ledd skal lyde:

Avgiften innbetales til skatteoppkreveren for Svalbard innen 6 uker fra den dag, da beregningen blev sendt den avgiftspliktige eller hans fullmektig eller utlagt på *skattekontoret*.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

B.

Vedtak til lov

om endringar i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjer ein følgjande endringar:

I

§ 46 a nytt siste punktum skal lyde:

Reglene om klage over pålegg i ligningsloven § 3-6 skal gjelde tilsvarende for klage over bokføringspålegg etter denne bestemmelsen.

§ 50 andre ledd bokstav b skal lyde:

b) myndigheter som er tillagt kontrollerende funksjoner etter *lov 29. juni 2007 nr. 75* om verdipapirhandel, etter krav fra avgiftsmyndighetene gi opplysninger som de er blitt kjent med under dette arbeid, såfremt opplysningene er gitt kontrollorganet i medhold av lovbestemt opplysningsplikt,

§ 50 andre ledd bokstav c skal lyde:

c) myndigheter som er tillagt kontrollerende funksjoner etter *lov 29. juni 2007 nr. 73* om eiendomsmegling, etter krav fra avgiftsmyndighetene gi opplysninger som de er blitt kjent med under dette arbeid,

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

C.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjer ein følgjande endringar:

I

§ 3 d tredje ledd bokstav b skal lyde:

b) Driftsmiddel som nevnt i skatteloven § 14-40 første ledd *a*, og kostnader som er påløpt til erverv av slikt driftsmiddel per 31. desember i inntektsåret,

II

§ 7 nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

2. Terminskatt etter nr. 1 skal skrives ut til det beløp som utlignet skatt ventes å utgjøre for vedkommende inntektsår. Ved utskrivningen fordeles terminskatten i *seks* deler, jf. annet ledd. Den skattepliktige skal ha adgang til å uttale seg før utskrivningen finner sted.

Terminskatten forfaller til betaling *1. august, 1. oktober og 1. desember* i inntektsåret og *1. februar, 1. april og 1. juni* i det påfølgende år.

Resterende skatt forfaller til betaling 3 uker etter utleggelsen av ligningen.

3. Terminskatt kan forhøyes eller nedsettes fram til forfalltid for *fjerde termin med virkning for de tre siste terminene*.

Den skattepliktige skal ha adgang til å uttale seg før forhøyelse eller nedsettelse finner sted.

4. Skattyteren kan ved forfall *for andre termin med virkning for de tre første terminene* innbetale tillegg til utskrevet terminskatt når denne antas utilstrekkelig til å dekke den skatt som ventes utlignet. *Tilsvarende kan skattyteren ved forfall for femte termin med virkning for de tre siste terminene innbetale tillegg til utskrevet terminskatt.*

III

Endringa under I tek til å gjelde straks med vernad frå og med inntektsåret 2007.

Endringane under II trer i kraft straks med vernad for terminskatt for inntektsåret 2008 og seinare år.

D.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om
ligningsforvaltning (ligningsloven)

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning
(ligningsloven) gjer ein følgjande endringer:

I

§ 4-10 nr. 2 første punktum skal lyde:

Bokføringspliktig skattyter har under bokettersyn
plikt til å legge fram regnskapsbøker og dokumenter
som nevnt i nr. 1 a uten hensyn til den taushetsplikt
han er pålagt ved lov eller på annen måte.

§ 6-3 nr. 3 skal lyde:

*Med sikte på å avklare identiteten til innehaver
og bruker av utenlandske betalingskort som er brukt
i Norge, plikter brukersted for betalingskort etter
krav fra Skattedirektoratet eller den direktoratet gir
fullmakt, å gi opplysninger og fremlegge dokumenta-
sjon knyttet til nærmere angitte transaksjoner.*

Noverande § 6-3 nr. 3 til 7 blir nr. 4 til 8. Som følgje
av denne forskyvinga må nr. 7 lyde:

Departementet kan gi forskrifter om oppgave- og
opplysningsplikt som nevnt i nr. 1 og nr. 4 også for
ikke navngitte næringsdrivende.

II

§ 10-8 nr. 1 første punktum skal lyde:

1. Den som ikke leverer oppgaver etter §§ 6-16 c og
6-13 nr. 3 *innen de fastsatte frister* eller unnlater
å gi opplysninger etter § 6-10 nr. 1 og 2 innen
fristen i samme bestemmelse nr. 3, kan ilegges et
gebyr.

III

§ 6-3 nr. 7 skal lyde:

*Godkjent salgsorganisasjon for fisk, jf. lov 14.
desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 2, skal
ukrevet gi opplysninger om all omsetning av råfisk
som i førstehånd er omsatt eller godkjent omsatt
gjennom salgsorganisasjonen.*

Noverande § 6-3 nr. 7 og 8 blir nr. 8 og 9.

§ 6-16 bokstav c skal lyde:

c. i forskrift bestemme at følgende oppgaver skal
leveres i maskinlesbar form: Lønnsoppgaver mv.

etter § 6-2, saldo- og renteoppgaver ved årsskifte
eller ved oppgjør av konti i løpet av det siste inn-
tektsår etter § 6-4 og § 6-13 nr. 2 d, kontrollopp-
gaver etter § 6-3 nr. 6 og 7, kontrolloppgaver fra
verdipapirregistre etter § 6-5, livsforsikringspre-
mie, pensjonsforsikringspremie, innskudd etter
innskuddspensjonsloven og innskudd i individu-
ell pensjonsavtale (IPA) mv., spare- og fondsinn-
skudd, tilskudd til forskningsinstitutter mv. og
betaling for pass og stell av barn mv. og gaver til
selskaper, stiftelser, sammenslutninger eller re-
gistreringsenheter etter § 6-6, utbetalinger mv.
fra forsikringsselskaper, banker og forvaltnings-
selskaper for verdipapirfond etter § 6-7, aksjo-
nær oppgaver etter § 6-11, oppgaver fra Arbeids-
og velferdsetatens innkrevingsentral og Statens
innkrevingsentral etter § 6-13 nr. 4, fordelings-
oppgaver over inntekter, kostnader og formue i
boligselskap som omfattes av skatteloven § 7-3,
samt tilsvarende fordelingsoppgaver fra bolig-
sameier, jf. skatteloven § 7-11

IV

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringa under II tek til å gjelde straks med verk-
nad frå og med inntektsåret 2008.

Endringane under III tek til å gjelde straks med
verknad for innrapportering av omsetning frå 1. janu-
ar 2009.

E.

Vedtak til lov

om endring i lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift
på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på
kontinentalsokkelen

I lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på ut-
slipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinental-
sokkelen gjer ein følgjande endring:

I

§ 3 skal lyde:

CO₂-avgiften kan ikke trekkes fra ved beregning-
gen av produksjonsavgift etter petroleumsløven § 4-
10.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

F.

Vedtak til lov
om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om
folketrygd (folketrygdloven)

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjer ein følgjande endring:

I

§ 23-2 sjuande ledd andre punktum skal lyde:

Bortfallet av avgiftsplikt etter første punktum gjelder bare når slik lønn fra husholdningen ikke overstiger 60 000 kroner i inntektsåret.

II

Endringa tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

G.

Vedtak til lov
om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av
formue og inntekt (skatteloven)

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endringar:

I

§ 8-14 fjerde ledd skal lyde:

(4) Ved *realisasjon* av andel i selskap som nevnt i §§ 10-40 og 10-60, som omfattes av § 2-38, til selskap som lignes etter bestemmelsene i §§ 8-10 til 8-20 fra selskap med direkte eller indirekte eierinteresser i det *overtakende* selskapet, skal det foretas et inntektsoppgjør slik at en positiv differanse mellom skattemessig verdi og markedsverdi for andelen på *realisasjonstidspunktet* kommer til beskatning i det *overtakende* selskapet. Tilsvarende gjelder når *realisasjonen* skjer fra selskap som slikt selskap har direkte eller indirekte eierinteresser i. Inntektsoppgjør etter dette ledd skal ikke foretas ved *realisasjon* fra selskap som lignes etter bestemmelsene i §§ 8-10 til 8-20.

II

§ 2-38 første ledd bokstav i skal lyde:

i. *eupeisk selskap*,

§ 2-38 første ledd ny bokstav j skal lyde:

j. *eupeisk samvirkeforetak*,

Noverande § 2-38 første ledd bokstav i blir ny bokstav k.

§ 6-60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 prosent av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 115 000 kroner.

§ 8-14 femte til sjuande ledd skal lyde:

(5) Inntekt etter tredje ledd skal også fastsettes når *en eiendel* overføres til et selskap innenfor ordningen etter reglene i § 11-21. *Inntekten* skal skattlegges i det mottakende selskapet i transaksjonsåret.

(6) *Inngår andel i selskap som nevnt i §§ 10-40 eller 10-60 i inntektsoppgjør etter reglene i de tre foregående ledd, og andelen før inntreden eller realisasjonen er overført ved realisasjon eller uttak fra selskap med direkte eller indirekte eierinteresser i det overtakende selskapet, eller selskap som slikt selskap har direkte eller indirekte eierinteresser i, og eventuell gevinst ved overføringen er fritatt for skatteplikt etter § 2-38, skal inngangsverdien ved inntektsoppgjøret korrigeres ned med en positiv endring i over- eller underpris ved denne overføringen. Dermed andelen er overført mellom flere selskaper som nevnt, og eventuell gevinst ved disse overføringene er fritatt for skatteplikt etter § 2-38, skal inngangsverdien korrigeres ned med en positiv sum av endringer i over- eller underpris ved alle overføringene. Det skal ikke korrigeres for endringer i over- eller underpris ved overføringer som er gjennomført tidligere enn tre inntektsår før året for inntreden eller realisasjonen.*

(7) *Gevinst beregnet etter reglene i de fire foregående ledd føres på gevinst- og tapskonto.*

Noverande § 8-14 sjuande ledd vert nytt åttande ledd.

III

Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2007, likevel slik at inntektsoppgjer etter § 8-14 fjerde ledd skal gjennomførast ved realisasjon av part frå og med 5. oktober 2007.

Endringane under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2008.

H.

Vedtak til lov
om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om
endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av
formue og inntekt (skatteloven)

I lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endringar:

I

IX.

Tredje ledd skal lyde:

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007.

Femte ledd skal lyde:

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007, likevel slik at for selskaper som trer ut av ordningen 1. januar 2007, skal § 8-17 gjelde slik den gjaldt for inntektsåret 2006, og slik at inntektsoppgjør etter § 8-14 fjerde ledd skal foretas ved salg av andel fra og med 5. oktober 2007.

II

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8-14, 8-15 og 8-17 gjelder følgende overgangsregler:

Tredje ledd skal lyde:

(3) Inntil en tredjedel av gevinst beregnet etter første ledd er fritatt for skatteplikt, så langt et beløp lik 28 prosent av gevinsten brukes til miljøtiltak m.v. Departementet kan gi forskrift om kvalifiserende miljøtiltak m.v. etter foregående punktum, om frist for når kostnadene må være pådratt, og om inntektsføring når miljøtiltak m.v. ikke er gjennomført ved fristens utløp.

Femte ledd skal lyde:

(5) Gevinst beregnet etter første ledd, som ikke er beskattet og som ikke er endelig fritatt for skatteplikt, jf. tredje ledd, skal anses som midlertidig forskjell etter skatteloven § 10-5 annet ledd. Det skal gjøres fradrag for bokført utsatt skatteforpliktelse knyttet til

gevinsten ved beregning av egenkapitalandelen etter skatteloven § 10-5 annet ledd tredje punktum, jf. fjerde punktum.

Åttande ledd skal lyde:

(8) For selskaper som ikke er lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven §§ 8-10 til 8-20 for inntektsåret 2006, og som trer inn i ordningen med virkning fra inntektsåret 2007 eller 2008 eller fra 1. januar 2009, skal det ved inntektsoppgjøret etter skatteloven § 8-14 tredje ledd legges til grunn regnskapsmessige verdier for driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60. Gevinst ved realisasjon eller uttak av driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, som ikke omfattes av skatteloven § 2-38, herunder realisasjon eller uttak av driftsmidler fra underliggende selskap som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, skal være skattepliktig ved realisasjon eller uttak innen 3 år etter inntreden. Det samme gjelder urealisert gevinst på driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, som ved en tenkt realisasjon ikke ville være omfattet av skatteloven § 2-38, ved uttreden av rederiskatteordningen innen 3 år. Ved gevinstberegningen skal den verdien som er lagt til grunn ved inntredenbeskatningen utgjøre inngangsverdien. Departementet kan gi forskrift om justering av regnskapsmessige verdier etter første punktum. Departementet kan også gi nærmere regler om beskatning ved realisasjon, uttak eller uttreden etter annet, tredje og fjerde punktum.

III

Endringane under I tek til å gjelde straks. Endringane under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2007.

Oslo, i finanskomiteen, den 13. juni 2008

Reidar Sandal

leiar

Marianne Aasen Agdestein

ordførar

